iyikitap

ÇOCUK VE GENÇLİK KİTAPLARI DERGİSİ

TUDEM YAYINCILIK

36. İstanbul Kitap Fuarı kapılarını açıyor

Yusuf Atılgan'dan çocuklara...

Bu kitap sizi uyutacak!

Kelimelerden baba yapmak...

Kadınların nesi var?

Kasım 2017 • SAYI 98
ÜCRETSİZDİR
www.iyikitap.net
ISSN 1308-8866
9 771308 886009 98

merhaba

Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı 36. kez kapılarını açarken, bu kez "İyi ki Varsın Edebiyat" temasıyla sesleniyor kitapseverlere.

800'ü aşkın, yerli ve yabancı katılımcının beklendiği Fuar'ın "Onur Yazarı" Ayla Kutlu. Bazıları sinema ve tiyatroya uyarlanmış, onlarca roman ve öykü kitabı bulunan, çok ödüllü bir yazarımız Ayla Kutlu. Dahası çocuklar için kaleme aldığı pek çok kitabı var.

Bu yıl 4-12 Kasım 2017 tarihleri arasında ziyarete açık olan Fuar'da, "Onur Konuğu Ülke" ise Güney Kore. Fuar'ın ilk dört günü ziyaret edilebilecek olan Kore standında okurlar, çeşitli etkinliklere katılabilmenin yanı sıra Kore edebiyatının önde gelen bazı isimleriyle de tanışma şansı bulacak.

Ulaşım zorluklarına ve büyük kalabalıkların boğuculuğuna rağmen, dokuz gün boyunca Fuar'da kitaba doyacak ziyaretçiler; panel, söyleşi, şiir dinletisi ve çocuk atölyelerinden oluşan etkinliklerde ve imza günlerinde, sevdikleri yazar ve çizerlerle bir araya gelecek.

Okurlarımızın yakından tanıdığı, çocuk ve gençlik yazınının pek çok önemli ismi de çeşitli etkinlikler düzenleyecekler. Behiç Ak, Aytül Akal, Mavisel Yener, Toprak Işık, Nilay Yılmaz, Mine Soysal, Gülten Dayıoğlu, Aşkın Güngör bunlardan birkaçı. Fuar'ın web sitesinden -www.istanbulkitapfuari.com- bu etkinliklerin tam listesine ulaşmak mümkün.

İyi Kitap, her zaman olduğu gibi yaygın dağıtımı ile Fuar'da yer alacak. Sayfalarımıza taşıdığımız, çocuk ve gençlik edebiyatının güncel örneklerine dair değerlendirme yazılarımızı severek okuyacağınızı umuyoruz.

Safter Korkmaz

iyikitap Aylık Yaygın Süreli Yayın / 20.000 adet basılmıştır. Ücretsizdir. ISSN: 1308 - 8866
İmtiyaz Sahibi: Tudem Eğitim Hizmetleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. adına İsa Aykanat **Yayın Yönetmeni:** İlke Aykanat Çam
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Safter Korkmaz **Yazı İşleri:** Suzan Geridönmez
Tasarım - Uygulama: Burak Tuna, Nayime Serbest **Kapak İllüstrasyonu:** Maria Brzozowska
Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Eskişehir Yolu 40. km. Başkent OSB 22. Cadde No: 6 Malıköy / Ankara 0 (312) 284 18 14
İrtibat Adresi: 1476/1 Sk. No: 10/51 35220 Alsancak - Konak / İzmir **Tel:** 0(232) 463 46 38 **e-posta:** iyikitap@tudem.com
www.iyikitap.net **iyikitapdergisi** **iyi_kitap**

TÜYAP
www.tuyap.com.tr

TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ
TURKISH PUBLISHERS ASSOCIATION

İyi ki varsın edebiyat

Glad to have you literature

36. ULUSLARARASI İSTANBUL KİTAP FUARI

36th INTERNATIONAL BOOK FAIR

The Two Ends of the Silk Road: Turkey and Korea
Korea Guest of Honor
International Istanbul Book Fair 2017
실크로드의 시작과 끝, 터키와 한국
2017 이스탄불국제도서전
주빈국 한국
İpek Yolunun İki Ucu: Türkiye ve Kore
2017 Kore Cumhuriyeti
Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı Onur Konuğu

Uluslararası Salon
International Hall
4 - 7, 2017

NOVEMBER 4 -12 KASIM 2017

Ziyaret Saatleri Visiting Hours
Hafta sonu Weekend* : 10.00 - 20.00
Hafta içi Weekdays : 10.00 - 19.00
(November 12 Kasım: 10.00 - 19.00)*

www.istanbulkitapfuari.com
kitapfuari istanbulkitapfuari

KOSGEB Destekleyen Kuruluş Supported By

İstanbul Büyükşehir Belediyesi
İSTİNYE A.Ş.
Katkılarıyla - Supported By

ufi Küresel Fuar Endüstrisi Birliği The Global Association of the Exhibition Industry
Üye Kuruluş - Member

ICCA Üye Kuruluş Uluslararası Kongreler Birliği International Congress and Convention Association

AIPPE Üye Kuruluş / Member Uluslararası Ticaret Fuarlarına Ulusal Katılımcıları Sorumlu Organizatörler Birliği The Association of Organisers of Exhibitions Abroad and of National Participations in International Trade Fairs and Exhibitions

TEYD Üye Kuruluş / Member TÜRKİYE FUAR YAPICILARI DERNEĞİ TURKISH FAIR ORGANIZERS ASSOCIATION

TSE-CERT TS EN ISO 9001:2008

TÜYAP İSTANBUL

TÜYAP FUAR VE KONGRE MERKEZİ
TÜYAP FAIR CONVENTION AND CONGRESS CENTER
Büyükçekmece, İstanbul / Turkey

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR.
THIS FAIR IS ORGANIZED WITH THE AUDIT OF TOBB (THE UNION OF CHAMBERS AND COMMODITY EXCHANGES OF TURKEY) IN ACCORDANCE WITH THE LAW NO. 5174.

YUSUF ATILGAN'IN SIRA DIŞI MASALLARI

Ekmek Elden Süt Memeden, yazarının hayatı boyunca mücadele ettiği değerler ile insanın kudreti ve aczine dair iki özel hikâye sunuyor okura. Yazarın zorlu hayatı bütün kitaplarına olduğu gibi bu masallara da sinmiş.

Yazan: **Karin Karakaşlı**

Ekmek Elden Süt Memeden
Yusuf Atılgan
Resimleyen: Mustafa Delioğlu
Can Çocuk Yayınları, 64 sayfa

Edebiyat dünyasında konuları ve üslupları ile çok özel bir yer edinen yazarlar vardır. Onların farkını ortaya koyarken, zamanın geçerlilik sınavına bakarız. Öyle ki bu yazarları ve eserlerini anmadan edebiyat tarihini anlatmak mümkün olmaz, bir şeyler hep eksik kalır. Çağdaş Türkiye edebiyatının en önemli isimlerinden Yusuf Atılgan da böyle bir yazar. Başta kült romanları *Aylak Adam* ve *Anayurt Oteli* olmak üzere, farklı kuşaklara ulaşmaya devam eden Atılgan'ın *Bütün Öyküleri* ve *Canistan* ile birlikte bütün külliyatı, yeni baskılarla Can Yayınlarından okurla buluştu. Bu vesileyle Yusuf Atılgan'ın tek çocuk kitabı olan *Ekmek Elden Süt Memeden* de Can Çocuk'tan çıktı.

Yusuf Atılgan 1981 tarihli bu kitabı için şunları söylemiş: *"1970 yılı güzünde ardarda yazılmış iki masal bunlar, iki arkadaş çocuğuna adandı. Çocukları olduğu kadar, büyükleri de ilgilendirir sanırım. İkisinde de ninemin anlattığı masal öğelerinden yararlandım. Özellikle "Korkut'a Masal"da köyde tanıdığım gerçek kişilerden söz ettim. Böylece masal ve gerçekçi öykü öğeleri içiçe verildi."* Mustafa Delioğlu'nun resimlediği, "Korkut'a Masal" ve "Ceren'e Masal" başlıklı iki bölümden oluşan kitabın, gerek bahsi geçen gerçeküstü

öğeleri gerekse simgeleriyle yetişkinlere çocuklara olduğundan çok değişik anlam katmanları aralayacağı aşikâr. Ne de olsa bunlar yabancılaşma, iletişimsizlik, hayatın anlamsızlığı ve yalnızlık gibi zor konuların ustası Yusuf Atılgan'ın masalları.

KÖPEKLERİN DÜNYASINDAN ÖĞRENİLEN DERS

"Korkut'a Masal", başkahramanı Korkut adında küçük bir çocuğun hikâyesi. Oğuz ve Filiz diyerek adlarıyla hitap ettiği anne babasıyla birlikte gittikleri sıkıcı bir ev ziyaretinden usulca kaçan Korkut, kendisiyle konuşan ve ona kırları göstermeyi teklif eden Sarıbaş adlı yaşlı bir çoban köpeğinin üstüne biner. Hayatın bütün iniş çıkışlarını görmüş Sarıbaş'ın Korkut'a anlatacağı çok şey vardır. Kimi kısımlarında öyküye dönüşen bu masalda hepsi birbirinden ilginç lakaplarla anılan köy ahalisiyle de tanışırız. Bir yanıyla çocukları cezbedecek bir macera sürükleyiciliğinde akan masal, Sarıbaş'ın dünyası aracılığıyla da yazarın insana değin vurgulamak istediği özellikleri yansıtır. Sarıbaş bir boz köpekle kavga etme gerekçesini şöyle anlatır: *"Ağasınınmış buralar, geçemezmişiz. Belki duymuşsundur, köpeklerin insanlara yakın olduğu söylenir. Yabancı düşmanıyız biz..."* Güçlünün zayıfı ezdiği, iktidar için kanlı kavgaların edildiği bu güvensiz ortamda sevgi hâlen en masum, en kıymetli duygudur.

BEYNE SÜRÜLEN BİBER

"Ceren'e Masal"da ise Yusuf Abi'nin Ceren adındaki küçük kıza anlattığı baştan aşağı gerçeküstü bir masalla karşılaşırız. Bu seferki kahraman kendi doğumu için gökyüzünden ebesini çağırmaya giden, düğümler attığı sicimle onu yeryüzüne indirip annesinden kendini doğurtan biridir. Doğmak için ne denli çaba harcamışsa, büyümek için o derece ağırdan hareket edecek, kırk yaşında hâlâ çocuk olacaktır. Yusuf Atılgan bu koca çocuğun okul günlerini, bireyselliğe kasteden, tek tip insan yetiştirmeye odaklı düzenin eleştirisini yaparak anlatır: *"Konuşmam yetmiyormuş gibi düşünmeye de başladım. En kötüsü buydu. Çoğu insanlar gibi düşünmeden konuşsaydım kimse bir şey demeyecekti; ama ben düşündüğümü söylemeye kalktım. Yukarıya bildirildi; başöğretmen beni getirtip ağzıma acı biber sürdü. 'Böyle gidersen beynine de biber sürülür' dedi."*

Bir ara avcılığa merak saran masal kahramanı bir "Alaca ceren"e vurulur. Cerenin ona dediği de Atılgan'ın temel meselelerinden birini, insanın güvenilmezliğini vurgular: *"Yola düştüm; gündüzleri yürüdüm, geceleri yattım. İki günün sonunda bir orman kıyısında gördüm; beş on karacalık bir sürekten ayrılıp koştu Alaca ceren, uzakta durdu, baktı... 'Bir kötülük edemem sana, yakınıma gel' dedim. 'İnsan oğlusun, güvenemem' dedi."*

ÇAĞDAŞ MASALLARIN EVRENSEL HİKÂYESİ

Ekmek Elden Süt Memeden, yazarının hayatı boyunca mücadele ettiği değerler ile insanın kudreti ve aczine dair iki özel hikâye sunuyor okura. Yazarın zorlu hayatı bütün kitaplarına olduğu gibi bu masallara da sinmiş. Bir dönem edebiyat öğretmenliği de yapan Yusuf Atılgan, Türkiye Komünist Partisi'nde faaliyette bulunduğu iddiasıyla sıkıyönetim mahkemesince tutuklanarak hapse mahkûm edilmişti. Altı ay Sanasaryan Han'da, dört ay da Tophane Cezaevi'nde olmak üzere on ay hapis yatan Atılgan'ın çok sevdiği öğretmenlik mesleği elinden alındı. Çocukluğunun mekânı Hacırahmanlı Köyü'ne yerleşerek çiftçilik yapan, 1976'da döndüğü İstanbul'da danışman, çevirmen ve redaktör olarak çalışan Yusuf Atılgan, düzene cevabını ödüllü eserleriyle verdi. *Anayurt Oteli,* Ömer Kavur tarafından aynı adla sinemaya aktarılırken Türk sinemasında özel bir yer edindi, uluslararası ödüllere layık görüldü.

Böylesi mahir ellerden çıkan bu sıra dışı masallar, tekrar tekrar okumalık. Beklenmedik sonları, kimi yerde hayli ürpertici sinematografik sahneleriyle dikkat çeken masallar yalnızca çocuklukta değil büyüdükten sonra da içimizde yankılanmaya aday. İhtimal ki her seferinde ihtiyacımız ve önceliğimize göre bize bambaşka şeyler ifade edecekler. Çocukların nelere takılacağıysa onların kişiliklerine ve gelişimine dair çok şey söyleyecek. Düşündüğünü ifade etmenin bu denli zor ve bedelli olduğu bir zamanda Yusuf Atılgan'ın anlattıkları bambaşka bir anlam taşıyor. Kendini hatırlamak ve dünyayı farklı bir gözle görmek isteyenler masalın tülleri arasında aradıkları hakikati de bulacak.■

Dilin edebi niteliği	★★★★★
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★★★★
Çizimlerin ifade gücü	★★★★☆
Kapak tasarımı ve baskı kalitesi	★★★★☆
Redaksiyonun titizliği	★★★★☆

ÇİZGİ ROMAN

Topla saçlarını Rapunzel...

Yazan: **Alev Karakartal**

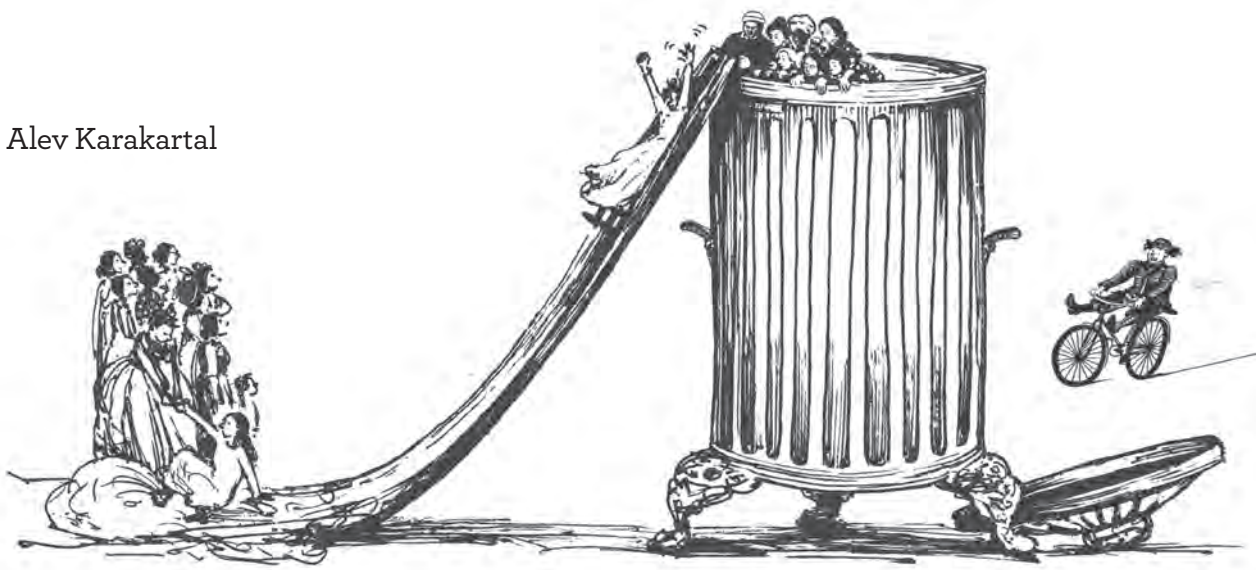

Kadınların Nesi Var?
Jacky Fleming
Türkçeleştiren: Mavisu Kahya
Desen Yayınları, 128 sayfa

Sarah Forbes Bonetta, Kraliçe Viktorya, Annie Oakley, Nan Aspinwall, Bingenli Hildegard, Jane Austen, Anna Maria Van Schurman, Phillis Wheatley, Effie Gray, Marianne North, Marie Curie, Marie Ball, Emilie du Châtelet, Emmy Noether, Louise Augustine Gleizes, Margaret Ann Bulkley, Eliza Grier, Anandabai Joshee, Kei Okami, Tabat İslambooli, Rebecca Lee Crumpler...

Bu isimler tanıdık geldi mi? Belki kraliçe Viktorya, biraz Marie Curie, edebiyata meraklı olanlar varsa, Jane Austen... Başka? Hadi, zorlamayalım. Bu kişilerin hepsi de 17 ila 20'nci yüzyıllar arasında yaşamış, biliminsanı, hekim, sanatçı, filozof; alanlarında büyük fark yaratmış öncü kadınlar. Tarihte geri ve ileri gidip gelerek, aslında pek de incelikli bir kazı yapmaya gerek kalmadan çok, ama hakikaten çok sayıda başka kadının adı da listeye eklenebilir. Ama işte, *"Eskiden hiç kadın yoktu. İşte bu yüzden, okuldaki tarih derslerinde kadınlara rastlamazsınız. Erkekler elbette vardı ve büyük bir kısmı da Dâhiydi."* Öyle olmasaydı, Darwin'in, Einstein'in, Schopenhauer'in, Roussou'nun, Maupassant'ın, Kant'ın ve adını bir çırpıda ezberden sayabileceğimiz alanının yüzakı yüzlerce erkeğin yanına birkaç kadının adı da müfredata eklenirdi herhâlde. Olmuyorsa, 20'inci yüzyıla gelinse bile hâlâ "kadınlar vardır" şarkılarını yazdıran dünya hâline itirazı olanların sesini duymanın vaktidir.

Mesela Jacky Fleming'in. İlk eserlerini yayıncıların yanı sıra dünyadaki

ulaşabildiği kadınlara geleneksel posta yoluyla göndererek itirazını yükselten, desenleri, karikatürleri ve kitaplarıyla tanınmış feminist sanatçının. *"Darwin'in kadınları aşağılayan teorisini ilk duyduğumda, bununla açıkça çelişen kadınları araştırmaya başladım ve o kadar çok kadına ulaştım ki, şoke oldum,"* demiş bir röportajında Fleming. Bu araştırmaların sonucunda da *Kadınların Nesi Var?* çıkmış ortaya. Desen Yayınları da çok iyi bir iş yapmış, kitabın telifini alıp Türkçeye kazandırmış. (Kısa süre önce bastıkları *Öncü Kadınlar* kitabını da hatırlatmayı ve bir kadın okurları olarak teşekkürlerimi iletmeyi borç bilirim.)

Bir karikatür-öykü kitabı *Kadınların Nesi Var?* Kalem, tarama ucu ve mürekkep kullanılarak hayat verilmiş el emeği göz nuru çizimlerin eşlik ettiği, "Tarihin Tozlu Çöp Kovası"na atılmış sıradan ve sıra dışı, ama hep **yokmuş** muamelesi yapılan, itelenen, ötelenen, hakir, ikinci sınıf görülen cins-i latif'in mizah dolu hikâyesi. Öfkenin zekâ ve yeteneğin ardına incelikle gizlendiği, bir tür kadın manifestosu.

"Kadınların gece görüşleri zayıf olduğu için akşamları dışarı çıkmalarına izin verilmezdi. Zaten bir yere götürülemeyecek kadar duygusallardı; bu yüzden içeride kalıp çoğu zaman histerikçe ağlarlardı." (erkekler için bkz. histerikçe ağlayan kadın çizimi) Misal Schopenhauer (ve diğer dâhi erkekler) şöyle bir bakıp hemen anlamış zaten: *"Deha için gereken bütünsel nesnellik yalnızca erkeklerde mevcuttur ve yalnızca görünüşüne bakarak bile, bir kadının aklı ve fiziğiyle pek de iş görmeye uygun olmadığı anlamak mümkündür."*

"Kimsenin Sözüne İnanma" diye başlıyor macera. Kraliyet Bilimler Akademisi'nin mottosuyla. Akademi'nin en azından başlangıç "yüz"yıllarında kadınlara kapalı olması ve dört yüz yıl boyunca tek bir kadın başkanının olmayışı ironik olsa da kadınlar için bir teşvik olması umulan güçlü bir slogan olduğunu teslim etmek gerek. Hele de bıktıran, insanı çiçekten soğutan "kadınlar çiçektir" cümlesinin kullanım süresinin bir türlü bit(e)mediği modern zamanlarda, erkekler dünyasının konu kadınsa ülkesi ve milletiyle nasıl da istikrarlı, bir türlü bölünmez bütün oluşuyla hâlâ uğraşıyorken.

"Feminizmin dönüştürücü gücü, sahip olduğumuz deneyimlerin sadece tesadüf olmadığını keşfettiğiniz zaman ortaya çıkıyor," diyor Fleming röportajında ciddiyetle. *Kadınların Nesi Var?*'da ise o kadar da ciddi değil, ama yine cüretkâr, kaleminin ucu yine sivri: *"Hapsoldukları Ev İçi Alanın dışına çıkmaya cüret eden kadınlara Düşmüş Kadın gözüyle bakılırdı. Ve o sıralar, 6 bin 722 tane Düşmüş Kadın vardı. Düşmüş diye adlandırılmanın birçok yolu mevcuttu. Mesela saçını yandan ayırmak, akıl sahibi olmak ve bu hususi aklı kullanmakla kalmayıp aklındakileri dile getirmek veya doğumdan sonra bakire kalmamak. Ve elbette sadece kadınlar düşebilirdi."*

Kitabı bazen kıkırdayarak kimi zaman sinirlenerek çoğu kez de şaşkınlıkla bir solukta okuyacaksınız. Hele Meksika İmparatoriçesi Arşidüşes Carlotta'nın kişisel danışmanı ve ağırbaşlı bir sakalı olan Henry Maudsley'in tıp okumanın kadınların göğüslerinin sarkmasına yol açacağı uyarısını okuduğunuzda gözlerinize inanamayacaksınız, ama Google hazretlerine başvurmayın hemen; ben de inanamayıp baktım, demiş vallahi.

Temiz bir çeviri ve iyi bir editörlük hizmetiyle Türkçeye kazandırılan kitap, 2017 Artemisia Mizah Ödülü'nü de kazanmış. Belki adı doğrudan bir çeviriyle *Kadınların Nesi Var?* yerine, telif anlaşması izin veriyorsa, erkek dünyaya yöneltilmiş bir soru şeklinde formüle edilebilir, "Kadınlarla Ne Derdin(iz) Var?" ya da "Kadınsan, Derdin Var" gibi bir şey olabilirmiş, ama bu da nazar boncuğu olsun.

İçinde bekâret, cinsel aydınlanma, üreme organı, lezbiyen gibi kelimeler geçen, aksesuar olarak görülmek istemedikleri için zarar verebilecekleri müstakbel taliplilerle ince ince dalgasını geçen *Kadınların Nesi Var?*'ın, "Anneliği reddeden kadın yarımdır, eksiktir"lerin, "Bir tane orada, kadın mıdır kız mıdır, bilemem"lerin, "Kadın iffetli olacak, herkesin içinde kahkaha atmayacak"ların ülkesinde okulların okuma listelerine giremeyeceğini tahmin etmek için dâhi olmaya gerek yok. Ama ebeveynlere, özellikle de annelere ve çiçeklerden sıtkı sıyrılmış öğretmenlere ricamdır: Öğrencilerinize bu kitabı önerin. Önerin ki, hayata dair umudumuz yeşersin, sonrası öncesine benzemesin... ■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Dilin akıcılığı	★★★★★
Konunun işlenişi	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★☆

Kitap bitmeden uyumasak bari

Uyumayan miniklere küçük bir el kitabı

Yazan: **Burcu Arman**

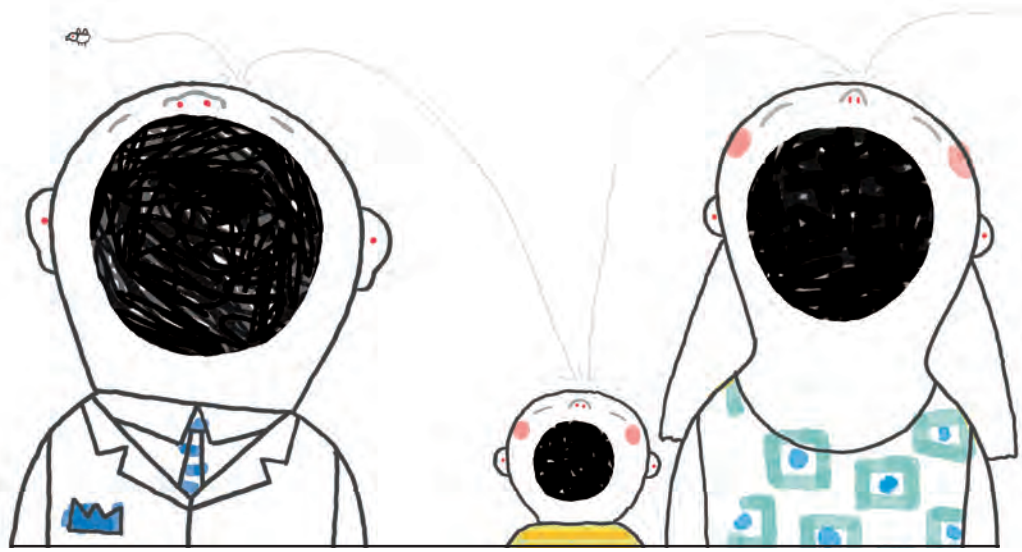

Uyku dünyanın en tatlı şeylerinden biri değil de ne! Günün orta yerinde tutan esneme, insanın aklını yumuşak yastıktan bir hülyaya götürür ya... Bir de uykuya yenik düşmemek için savaşılan zamanlar vardır. Belki salonda tatlı bir muhabbet dönüyordur. Anlamasan da kalmak istersin. Belki izlememen gereken bir film başlamıştır da izlemek için yanıp tutuşuyorsundur. En güzel çay kokusu yatma vaktinde gelir burnuna. Sen yatacaksın ve dünya parti yapacakmış sanki! Ama uyku güzeldir yahu. Ve annelerin en büyük derdidir uyumayan çocuklar. İşte bir destek geldi, *Esneme Kitabı*'ndan.

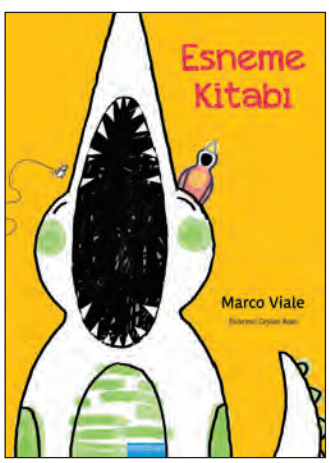

Esneme Kitabı
Marco Viale
Türkçeleştiren: Ceylan Aran
Mavi Bulut Yayınları, 32 sayfa

Kocaman sevimli çizimlerle esnemenin ne demek olduğunu anlatıyor Marco Viale. Ama öyle bir anlatıyor ki zaten kitabın yarısına geldiğinizde kendinizi esnerken buluveriyorsunuz. Esnemek üzerine bu kadar çok tanım olabileceğini bile düşünmemiştim. "Esnemeyi durdurmak tıpkı yağmuru durdurmaya çalışmak gibidir", "Esneme geldiği zaman ondan kurtulamazsın, kovalasan da gitmez"... Ne o esniyor musunuz? Sorun değil, kitabın yarısına gelmeden tutan esneme sonlara doğru şiddetini iyice arttıracak. "Sonra bir daha esnersin veee... Uykuya dalarsın" kısmında durdurulamaz olacak.

Esneme Kitabı'nın tanıtım bülteninde kitap okumanın uykuya dalma süreci için en etkili çözümlerden biri olduğu yazıyor. Ama dahası bir formül de vermiş. Bu kitabı uyku saati yaklaştığında loş ve sessiz bir ortamda okumaya başlamanızı tavsiye etmiş. Zira kitap boyunca gördüğünüz esneyen karakterler sizi yavaş yavaş uykuya yönlendirecek. Ardı arkası kesilmeyen esnemelerle birlikte huzurlu bir uykuya dalmamanız pek mümkün değil. Yani bir ümit sizden önce ufaklığın uyuması da söz konusu. Şimdi izninizle uyumaya gidiyorum çünkü yeterince esnedim artık zamanı geldi! ■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Baskı kalitesi	★★★★★

Kâğıdını kalemini hazırla ve kendi öykünü yaz!

Hem gizemli bir hikâye oku hem de kendi öykülerinin baş kahramanı ol!

Çocuk edebiyatının sevilen yazarı **Mavisel Yener**'den kendi öykülerini yazmak isteyen okurlara bir başucu kitabı.

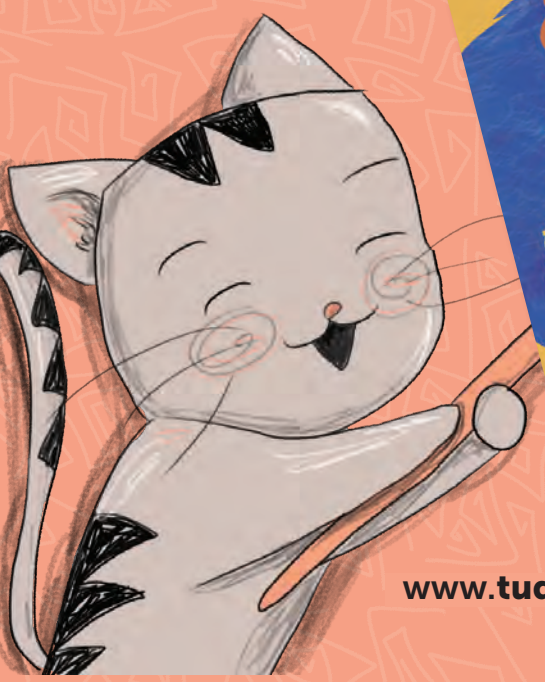

www.tudem.com tudemyayingrubu tudem

NE YAŞAR NE YAŞAMAZ HAYALİ ARKADAŞLAR

Jackson, yalan söylemekle eşdeğer gördüğü hikâyelerdense "gerçeklere" sıkı sıkıya bağlı bir çocuk. Küçük yaşlardan beri bir biliminsanı olmak istiyor. Ama bu "gerçekseviciliğine" karşın, kendisine musallat olan bir hayali arkadaş derdinden muzdarip...

Görünmez Kedi
Katherine Applegate
Türkçeleştiren: Deniz Başkaya
Doğan Egmont Yayıncılık, 240 sayfa

Yazan: **Nilay Kaya**

2013 Newbery Medal ödüllü *Ben, Yalnız Ivan*'ın yanı sıra *Dönüşüm* ve *Roscoe Riley Kuralları* serileriyle tanıdığımız Amerikalı çocuk ve gençlik edebiyatı yazarı Katherine Applegate, 2015 yılında New York Times çoksatanları arasına giren *Görünmez Kedi*'nin Doğan Egmont tarafından yayımlanmasıyla yeniden karşımızda. Applegate'in hüzün ve gülmeceyi ustaca birleştiren üslubu *Görünmez Kedi*'de bir kez daha kendini gösteriyor; kolaylıkla klişe hâline gelebilecek konular usta bir yazarın elinde çocuk-yetişkin her okuyucunun damağında edebi tat bırakan bir esere dönüşüyor.

Romanın kahramanı Jackson, kendini "ben hayali arkadaşları olacak bir tip değilim" diyerek tanımlayan, küçükken hiç Batman kostümü giymediğini ya da pelüş hayvanlarla konuşmadığını ısrarla belirten, yalan söylemekle eşdeğer gördüğü hikâyelerdense "gerçeklere" sıkı sıkıya bağlı bir çocuk. Küçük yaşlardan beri bir biliminsanı olmak istiyor. Görülebilir ve kanıtlanabilir olguların gerçekliğine olan inancından dolayı, hikâyeler ve hayallerle arası iyi değil (Biliminsanlarının hayallerle hiç

işlerinin olmadığını nereden çıkarıyorsa!). Gerek zamanda geriye giderek, gerekse şu an yaşadıklarına odaklanarak bize hikâyesini anlatan Jackson, bütün bu "gerçekseviciliğine" karşın, kendisine musallat olan bir hayali arkadaş derdinden muzdarip. İlk olarak yedi yaşındayken hayatında beliren, hâliyle kendisinden başka kimsenin görmediği bu arkadaş, ilk göründüğünde minikken zaman içinde giderek büyüyen bir kedi. Jackson'ın "Crenshaw" adını verdiği bu kedi, tıpkı *Alice Harikalar Diyarında*'nın meşhur sırıtkan Cheshire kedisi gibi sadece bir kafa olarak belirebiliyor, Jackson'ın dünyasına bir sırıtışla dahil oluyor ve kesinlikle dünyanın en sevimli kedisi değil. Kaykay ve sörf meraklısı, mor jelibonların hastası, ezeli bir köpek düşmanı Crenshaw, Jackson istese de istemese de hayatının belirli zamanlarında onun yanında bitiveriyor.

Zor zamanlar bunlar... Jackson'ın anne ve babası, küçük kızkardeşi Robin ve köpekleri Aretha'dan oluşan ailesi için gerçekten zor zamanlar. Mutfak masasında biriken kocaman fatura yığınları, iki günde bir kapıya dayanan ev sahibi, duyulmasın diye sürekli fısır fısır konuşan, çoğunlukla tartışan ama yüzlerinde yapmacık bir gülümsemeyle çocuklarına hayatlarında her şeyin yolunda gittiğini düşündürmeye and içmiş anne ve baba. Jackson her şeyin farkında, görüyor, anlıyor; zaten o daha küçükken, kızkardeşi ise henüz bebekken bir dönem evsiz kalıp ailecek arabalarında yaşamak zorunda kaldıkları zamanları unutmuyor. Babasının "birkaç günlüğüne çocuklar" dediği hâlde on dört hafta süren araba ikametgahları, bazen halk pazarı ve marketlerde ikram edilen tadımlıklarla karın doyurmak, bazen "yadigarım" dediğin en kıymetli eşyalarını satmak, bazen de çok sevdiğin takımın maçlarını elektronik eşya mağazasında seyretmek demek ve Jackson bunları tekrar yaşamaktan epeyce korkuyor. Annesiyle babası nasıl sürekli "bardağı dolu tarafından gören" tavırlarıyla ona yaklaşıyorsa, o da başta kendisi olmak üzere kimseye bu korkusunu açamıyor; başından def etmek istediği hayali arkadaşı Crenshaw'a bile.

Dile getirilemeyenler insanın karnında şişer, kocaman bir gaz ve sinir balonuna dönüşür. Jackson bu balonla gezinirken durup durup neden onun gibi gerçekçi bir insana bir hayali arkadaşın musallat olduğu sorusuna kafa yoruyor. Cevap bulabilmek için kütüphaneye gidip araştırmalar yapıyor, bilimin-sanlarının bu konuda yaptığı çalışmaları inceliyor. Ne var ki bu çalışmalar 6-7 yaş arasındaki çocukların %31'inin, kendilerinden küçük çocuklardan daha fazla hayali arkadaşı olduğu sonucunu gösterse de içi kolay kolay rahat etmiyor. Arada bir en sıkıntılı zamanlarda ukala dostu Crenshaw'un patisiyle omzunu sıvazlamasına izin verse de biliminsanı rasyonelliği, bu hayali dostluğun onun içine sinmesine bir türlü izin vermiyor.

İşte bu hikâyede klişe olabilecek ama hiç de olmayan kısım: Her şeyden önce başka hikâyelerde anne ve babalar, çocuklarının geleceğini garanti altına almak adına "doğru" seçimler yaparak doktor, avukat, memur, öğretmen gibi "korunaklı" meslekler edinirler; Jackson'ın anne ve babası gibi hayatta kalmak için sokak müzisyenliğine başvurmazlar. Ya da başka hikâyelerde çocukların hayatlarına giren hayali dostlar birer sevgi yumağı olup "sevginin gücüyle" onların zorluklarla başedebilmesini sağlarlar. Oysa Jackson'ın hiç de sevimli olmayan hayali arkadaşı Crenshaw, Jackson'dan tek bir şeye odaklanmasını istiyor: "gerçeğe", hem de kendisinin sözde hayali bir figür olmasının getirdiği tatlı bir ironiyle. Jackson sandığının aksine, "gerçek" denilen şeyin doğa bilimleri araştırmalarının nesnel sonuçlarından farklı bir kavram olduğunu, en az sevgi kadar gerekli başka bir kavrama işaret ettiğini keşfediyor: dürüstlüğe! İnsanın her şeyden önce kendisine karşı, anne ve babaların çocuklarına, çocukların anne ve babalarına, arkadaşların ve kardeşlerin birbirlerine karşı dürüst olmasının önemini anlıyor; dürüstlüğün ve sihirin yaşı olmadığını görüyor. Ve bu "gerçek" mükemmel bir zamanlamayla hayatına giren bir hayalden doğuyor. İster *Güneşi Uyandıralım*'ın karnımızda cırlayan curcuru kurbağası Adam ister küçük vampir Rüdiger ya da her sıcağa çıktığında korkudan ödü patlayan dev bir dondurma olsun, hayali arkadaşlar sadece jelibon hırsızlığı gibi yanlış bir şey yaptığımızda suçu üzerine atabileceğimiz bir yoldaş değildir, sevmeyi zaten bilen bizlere kendimizi tanıma yolculuğunda dürüstlükle eşlik ederler. ■

Dilin edebi niteliği	★★★★★
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★★★★
Kahramanların işlenişi	★★★★★
Grafik tasarım ve baskı kalitesi	★★★★★
Redaksiyonun titizliği	★★★★☆

İLK OKUMA KİTAPLIĞI

Şiir yoksa kâbustan kurtuluş da yok! İmza: Rüyayiyen

Michael Ende, hayal gücüne giderek daha az yer bırakan bir dünyada şiirden yana tavrını koymayı ve çocukların içsel gücüne güvenmeyi daima önemsemiştir. Belki de bu yüzden *Rüyayiyen*'de karşımıza şirin bir yaratık yerine, sivri dikenli, her şeyi yutuverecekmiş gibi duran koskocaman ağızlı, çirkin bir masal cücesiyle çıkıyor.

Yazan: **Suzan Geridönmez**

Rüyayiyen
Michael Ende
Resimleyen: Annegert Fuchshuber
Türkçeleştiren: Neylan Eryar
Kırmızı Kedi Yayınları, 32 sayfa

Uykusuzluk çekip de buna rağmen uyuyamamak ne fena şeydir. Bunu en çok biz yetişkinler biliriz. Çünkü genelde yaşça küçükler, gözlerinden uyku aksa dahi uyku hasreti çekmezler. Oyundan, haşarılıktan, küçük dünyalarındaki o (büyüklerin asla anlayamadığı) kocaman heyecanlardan geri kalmaktansa, uykusuzluktan minik huysuz iblislere dönüşmek yeğdir çoğu için. Tabii aynı minik huysuz iblislerin, yatmaya eninde sonunda ikna edildiklerinde çabucak rüyalar âlemine geçiş yaptıkları ve bir anda mışıl mışıl uyuyan meleklere dönüştükleri de tecrübeyle sabittir.

Evet, uyuyan çocuk meleğe benzer. En çok da kafayı ona buna takıp stres içinde oraya buraya yetişmeye çalışan biz uykusuz yetişkinlerin gözünde. Çocuk gibi uyumayı deli gibi özlediğimizden olacak uykuyu en çok çocuklara yakıştırırız.

Oysa gerçekten uyuyamayan, uykudan ciddi anlamda korkan, karanlıkla barışık olmayan, kendini yatağında güvende hissetmeyen, kötü rüyalarla boğuşan çocuklar da var.

Uykucular Ülkesi'nin prensesi Uykucuk da onlardan biri. Sık sık kâbus gördüğü için akşamları yatmak istemiyor, yatağa biraz daha geç girebilmek için sürekli bahaneler üretip duruyor. Kral ve kraliçe giderek zayıflayıp solan kızlarının durumuna hâliyle çok üzülüyor. Ancak başvurdukları doktorlar, profesörler, şifalı ot toplayıcıları ve daha nice uzman Uykucuk'a yardımcı olamıyor. Küçük prensesin sorununa çözüm bulana ödül vaat eden afişler, gazete ilanları da sonuç vermiyor. Bunun üzerine kralın kendisi çare aramak için yollara düşüyor. Ama nereye gitse nafile. Üstelik yolunu kaybediyor. Yorgunluktan bitap hâlde, buz gibi bir rüzgârın estiği, karanlık çalılarla kaplı ürkütücü bir düzlüğün ortasında tam ümidini yitirecekken gümüş renkli, dikenli, kocaman ağızlı, kırış kırış küçük bir yaratıkla burun buruna geliyor.

Epey aksi, epey çirkin, her şeyden önce de aç olan o yaratık başta ne kral ne okur üzerinde güven veren bir etki bırakıyor. Ta ki kendini, prenses Uykucuk'un tüm sorunlarını silip süpürüp, kötü rüyaları sapıyla çöpüyle mideye indirmeye istekli Rüyayiyen olarak tanıtıncaya dek.

Rüyayiyen o kadar iştahlı bir yaratık ki davet edildiği hiçbir yerde kâbusun kırıntısını dahi bırakmıyor. Ama davetsiz gelmediği için sihirli sözcükleri bilmek gerekiyor.

İyi ki kral, kızı kötü rüyalardan kurtulup sağlıklı, mis gibi bir uykuya kavuştuktan sonra, *"Rüyayiyen, Rüyayiyen!/Minik bağa bıçağını al da gel hemen!"* diye başlayan tekerlemeyi ülkesindeki tüm çocuklarla paylaşmaya karar vermiş. Kısacası -masal bu ya- öykünün ve tekerlemenin kitap hâline gelmesini Uykucular Ülkesinin kralına borçluyuz.

Tabii bir de fantastik çocuk edebiyatının en önemli yazarlarından olan Michael Ende'ye. Yazara ait metinlerin en karakteristik özelliklerinden olan fantastik, masalsı sahneler, ödüllü çizer Annegert Fuchshuber ile birlikte yarattığı resimli kitap *Rüyayiyen*'de de öne çıkıyor. *Momo, Bitmeyen Hikâye* gibi dünyanın birçok yerinde kuşaklar boyu okunan, çoktan klasikleşmiş fantastik eserlerle çocuk edebiyatına yeni bir soluk getiren Ende (1929-1995), hayal gücüne giderek daha az yer bırakan bir dünyada şiirden yana tavrını koymayı ve çocukların içsel gücüne güvenmeyi daima önemsemiştir. Belki de bu yüzden *Rüyayiyen*'de karşımıza şirin, sevecen bir yaratık yerine, kirpi gibi sivri dikenli, her şeyi yutuverecekmiş gibi duran koskocaman ağızlı çirkin bir masal cücesiyle çıkıyor. Sözcük oyunlarına ve mısralara düşkün bir masal cücesi bu. Zamanında bazı ebeveynlere "Bu kitaptaki yaratık çocuğumu kâbustan kurtarmak şöyle dursun, rüyalarına girecek kadar ürkütücü..." dedirten bir cüce. Oysa çocuklar bu yorumları hiç takmadı. Onlar, ağırlıklı mavi ve kırmızı tonlarda canlı renkli, ayrıntılı, meraklarını kışkırtan illüstrasyonlara bakıp masal dünyasına daldı sonra da büyülenmiş gibi *Rüyayiyen*'i davet eden tekerlemeyi mırıldandı.

Şimdi de Kırmızı Kedi Yayınları, Almanya'da tiyatroya, kukla oyununa ve çocuk operasına uyarlanan bu 40 yıllık eseri Türkiyeli okurlarla tanıştırıyor. Orijinal eserden devralınan grafik düzenleme, metnin bir kısmı çizimlerin içine yerleştirildiğinden okumayı zorlaştırıyor. Özellikle de okumayı yeni söken küçük çocuklar açısından düşünüldüğünde. Oysa Almanya ve birçok ülkede bu kitap 4+ yani okul öncesi yaş grubuna ve yetişkinler tarafından çocuklara sesli okunmak üzere öneriliyor. Keşke Türkiye'de de "çocuklara sesli okunan kitaplar" kategorisi bilinçlere doğru bir şekilde yerleşse. Anne baba, abi abla, dayı hala, dede nine ve bilumum potansiyel sesli okuyucular böyle kitaplar arayıp çevrelerindeki çocuklara düzenli olarak okusa.■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★☆
Çeviri ve editörlük	★★★★☆
Dilin edebi niteliği	★★★★☆
Grafik tasarım	★★★☆☆

SEÇ OYNA ÖĞREN - *Eş ve Zıt Anlamlı Kelime Kartları* ile kelime hazinenizi geliştirirken, kullanma kılavuzunda önerilen bir çok farklı oyunu oynayarak eğlenceli vakit geçireceksiniz.

Fatma Akpınar'ın projelendirdiği ve Eda İyikalender'in resimlediği ***SEÇ OYNA ÖĞREN***, sizi kelimelerin sürprizli dünyasına davet ediyor.

HER KİTAPTA YENİ BİR SEN

abm yayınevi abm ÇOCUK & İLK GENÇLİK

Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Cad. Acar Binası No: 26
Haramidere, Beylikdüzü/İSTANBUL
Tel:(0212) 422 18 00(pbx) Fax: (0212) 422 18 04
www.abmyayinevi.com.tr / info@bilgiacar.com

@abmyayinevi @abmyayinlari

İLK OKUMA KİTAPLIĞI

Dedeler torunlarını çok uzaktayken de severler

Okul öncesi kitaplarda çok sık rastlanmayan ölüm temasını, ölümden hiç söz etmeden sadece hissettiren ve ölümü tanımlamak için hayatı anlatan bir kitap yaratmış Benjie Davies.

Yazan: **M. Banu Aksoy**

Büyükanne / büyükbaba ve torun ilişkisinin hep çok özel olduğunu düşünmüşümdür. Ebeveyn-çocuk ilişkisindeki çatışmalar, aile büyükleri ile torunlar arasında ortadan kalkar. Çatışmalar yerini anlayışa, işbirliğine, kimi zaman sırdaşlığa bırakır. Bu iki kuşak arasındaki dostluk ne kadar eşsizse, bir o kadar da kaygan zemine kuruludur. Yaşlılık ve ölüm bir köşede sinsice sahneye çıkmayı bekler.

Ödüllü yazar ve illüstratör Benji Davies, *Dedemin Adası*'nda işte böylesine güzel bir dede-torun ilişkisini ve dede ile torunun son macerasını anlatıyor.

Sid'in, dedesini görmek istediğinde yapması gereken tek şey kendi eviyle onunkini ayıran bahçe kapısından geçmek ve dedesinin saksılardan birinin altına gizlediği anahtarla dedesinin evine girmektir. Sid o gün de öyle yapar; ama dedesini evde bulamaz. Tam ayrılacakken dedesinin tavan arasından seslendiğini duyar. Yukarı çıktığında üst üste yığılmış, bazıları örtülerle örtülmüş pek çok nesneyle karşılaşan Sid için asıl sürpriz, karşı duvarda bir perdeyle gizlenmiş olan, tıpkı bir gemi kapısına benzeyen büyük metal kapıdır. Dedenin *"Önden buyur,"* sözü, ikilinin çıkacağı alışılmadık yolculuğun anahtarı olur.

Dedemin Adası
Benji Davies
Türkçeleştiren: Oğuzhan Aydın
Redhouse Kidz, 32 sayfa

Uzun bir gemi yolculuğunun sonunda tropik bir adaya varırlar. Burası öyle bir yerdir ki dede artık bastonuna ihtiyaç duymaz. Sid, tam doğa harikalarıyla dolu bu harika adada sonsuza kadar kalabileceğini düşünürken, dedesi ona geri dönme vaktinin geldiğini, ancak kendisinin artık burada kalacağını söyler. Sid ertesi sabah tavan arasını tekrar ziyaret ettiğinde içerisi artık sessizdir. Dede yoktur. Duvardaki kapı da...

Okul öncesi kitaplarda çok sık rastlanmayan ölüm temasını, ölümden hiç söz etmeden sadece hissettiren ve ölümü tanımlamak için hayatı anlatan bir kitap yaratmış Benjie Davies. Çok güçlü bir ikonografiyle, sayfalar arasına serpiştirdiği onlarca güzel ayrıntıyla, öyküyü zihnimizde tamamlamış. Ortaya aldığı ödülleri sonuna kadar hak eden bir başyapıt çıkmış.■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Baskı kalitesi	★★★★★

36. TÜYAP KİTAP FUARI'NDA
ALTIN KİTAPLAR YAZARLARI
ÇOCUKLARLA BULUŞUYOR

4 Kasım Cumartesi

Zehra Tapunç
Dursun Ege Göçmen
Özgür Özgülgün
Buket Tahmaz Savaş
Saat: 13.00-15.00
Buket Çetin
Nehir Yarar
Saat: 15.00-17.00

5 Kasım Pazar

Şeyma Ayık
Saat: 13.00-15.00
Dilara Akıncı
Saat: 15.00-17.00

SÖYLEŞİ: "Öğreten Masallar"
KONUŞMACI: Şeyma Ayık
Yer: Kınalı Salonu
Saat: 11.00-11.45

6 Kasım Pazartesi

Gamze Pat
Hüsnan Şeker
Dursun Ege Göçmen
Aydoğan Yavaşlı
Saat: 11.00-15.00

7 Kasım Salı

Funda Özlem Şeran
Hüsnan Şeker
Aysun Berktay Özmen
Aysel Korkut
Ferda İzbudak Akıncı
Saat: 11.00-15.00

8 Kasım Çarşamba

Asuman Portakal
Miyase Sertbarut
Hanzade Servi
Aysel Korkut
Ferda İzbudak Akıncı
Habib Bektaş
Saat: 11.00-15.00

SÖYLEŞİ: "Düşler ve Kitaplar"
KONUŞMACI: Asuman Portakal
Yer: Karadeniz Salonu
Saat: 11.00-11.45

9 Kasım Perşembe

Nur İçözü
Saat: 11.00-16.00
Asuman Portakal
Almıla Aydın
Özlem Aytek
Çiğdem Gündeş
Nilay Yılmaz
Saat: 11.00-15.00

SÖYLEŞİ: "Sormadan Büyüyebilir miyiz?"
KONUŞMACI: Çiğdem Gündeş
Yer: Karadeniz Salonu
Saat: 11.00-11.45

SÖYLEŞİ: "Yaratıcı Yaramazlık"
KONUŞMACI: Nilay Yılmaz
Yer: Marmara Salonu
Saat: 12.00-12.45

10 Kasım Cuma

Gülten Dayıoğlu
Nur İçözü
Saat: 11.00-16.00
Nilay Yılmaz
Koray Avcı Çakman
Saat: 11.00-15.00

SÖYLEŞİ: "A Takımı İz Sürücü Köpeklerle Serüvenden Serüvene"
KONUŞMACI: Gülten Dayıoğlu
Yer: Karadeniz Salonu
Saat: 14.00-15.00

11 Kasım Cumartesi

Gülten Dayıoğlu
Nur İçözü
Saat: 11.00-16.00
Özge Lokmanhekim
Saat: 14.00-16.00

12 Kasım Pazar

Almıla Aydın
Saat: 14.00-16.00

ALTIN KİTAPLAR

www.altinkitaplar.com.tr facebook.com/altinkitaplar twitter.com/altinkitaplar instagram.com/altinkitaplar

Geçmişe gitmek mümkün olsa...

Kime Göre, Neye Göre?, konusuna sahip çıkan, bilimin en havalı ve karmaşık konusunu bir öğrencinin kavrayışı ve diliyle sistematik bir şekilde hikâye eden keyifli bir kitap.

Yazan: **Sema Aslan**

Kime Göre, Neye Göre?
Toprak Işık
Resimleyen: Doğan Gençsoy
Tudem Yayınları, 120 sayfa

Toprak Işık, gerek yetişkinler için yazdığı öykülerinde gerekse çocuk kitaplarında mizahı, üslubunun belirgin bir özelliği olarak koruyor. Yazarın son kitabı *Kime Göre, Neye Göre?*'yi okurken de işlenen konunun derinliklerinde boğulmadan ilerleyebilmemizi, bu mizah sağlıyor. Gösterişten uzak, hikâye karakterinin yaşına ve olası yaşantısına denk bu mizahın sürekliliğini kendi malzemesinden devşirerek sağlayan yazar, yetişkinler için bile anlaşılması zor olan/olabilecek bir konuyu, görelilik teoremlerini yormadan, üzmeden, merakı canlı tutarak anlatmayı başarıyor.

Hikâyenin ana kişisi Beril, on üç yaşında bir kız. Okullarında düzenlenecek bir konferansa "Einstein'ın görelilik teoremleri" konulu sunumuyla katılmak üzere aday olur. Ancak hikâyenin başından itibaren adını ve tavrını bildiğimiz, bir süre sonra da rehber öğretmeni olduğunu öğrendiğimiz (her okula lazım) Engin Bey başta olmak üzere, bu sunum başlığı Beril'in beklentisinin aksine pek heyecan yaratmaz. Çünkü Beril, kendisinin de açıklıkla ifade ettiği gibi, öyle derslerine çalışan, bilime meraklı bir öğrenci değildir; söz

konusu sunumun üstesinden gelebileceği şüphelidir.

Yazar hikâyeyi günlük formunda kurgulayarak, doğrudan Beril'in ağzından kaleme almış. Bu günlük, gün gün ilerlemiyor; Beril'in yoğun programı ve öğrenme trafiğine göre arada atlanan günler oluyor ama eninde sonunda günlük, Beril'in konferansa katılma kararını verdiği günden, sahnede sunum yaptığı güne -hatta sunumdan bir gün sonrasına kadar devam ediyor. Okur, bir tür çalışma takvimini izler gibi Beril'le birlikte görelilik teoremlerini adım adım öğreniyor; Beril'in hayali bir arkadaşa anlattığı şekliyle; bazen Beril'in öğrenme hızına şaşırarak, belki bazen onunla birlikte ilerleyerek ya da ilerleyemeyerek özel ve genel görelilik teoremlerinin evrenine giriyor. Beril, bir ay boyunca tuttuğu günlüğünde uzun uzun, paragraf paragraf teoremleri anlattığı kadar Beril olarak yaşamdaki tavrını, okul arkadaşlarıyla ilişkilerini, annesinin şoförlüğünü de anlatıyor; gündelik yaşamını hız, sürat, ivme, kuvvet, çekim kuvveti kavramlarını kullanarak yorumluyor. Daha kitabın ilk sayfalarında yer alan *"İşte bu bana kuantum fiziğinden bile daha gizemli geliyor. Yani insanların birbirlerini hiç anlamıyorken ilişkilerini sürdürebilmeleri"* cümlesi mesela, hikâyenin temel fikrini yansıtıyor olmasa da hikâyeye ritmini kazandıran yaklaşımı yansıtıyor; Beril'in inişleri çıkışları, duvara çarpmaları ve gözünde beliren ışıkları hep bu "bilimle ilişkilenme, bilimle içli dışlı olma" hâlinin mizahında buluyoruz.

Görelilik teoremlerini anlamak için önce internetten faydalanan Beril, kısa süre sonra rehberlik öğretmeninin yönlendirmesiyle alanda çalışan, fizik doktorası bulunan bir öğretmenden destek almaya başlar. Bu öğretmenle ilişkileri, Beril'in konusuna daha fazla ilgi duymasını sağlasa da arada tartışırlar. Tartışmalarının temel konusu, geçmişe gitmenin mümkün olup olmadığıdır. Beril, geçmişe gitmek olası değilse, görelilik teoremlerini öğrenmenin bir anlamı olmadığını düşünür ve öğretmenini yeterince hayal kuramamakla itham eder. Geçmişe gidebilmek sadece fizik bilmeyi değil, hayal kurmayı da gerektirir çünkü. Beril'in geçmişe gitme arzusunun, basit/sıradan bir hayale dayanmadığını, hikâyenin sonunda hepimiz öğreniyoruz. Zaten Beril hakkında çok az şey biliyor olduğumuzu, Beril'in "özel" yaşamına dair bilgileri insanlarla paylaşmak bir yana, günlüğüne bile yazmamaya yeminli olması dikkatimizden kaçmaz; bunu zaman zaman kendisi de söyler. Beril'in bildiğimiz, gördüğümüz, okuduğumuz yaşamı dışında özel bir yaşamı olduğunu elbette bilebiliriz ama hikâyenin başından itibaren sezdirilen bir başka şey var; bildiğimizden fazlasını ifade ediyor olabilir bu "özel" yaşam... Gerçi eninde sonunda anlatıcı karakter ergen bir kız olduğu için "özel"e gereğinden fazla anlam yüklediğini de düşünmek mümkün ama Beril, sıklıkla kendisinin de vurguladığı üzere harbi ve gerçekçi bir kız, sırf merakımız gıdıklansın diye olmayacak yerde tansiyon yükseltmez.

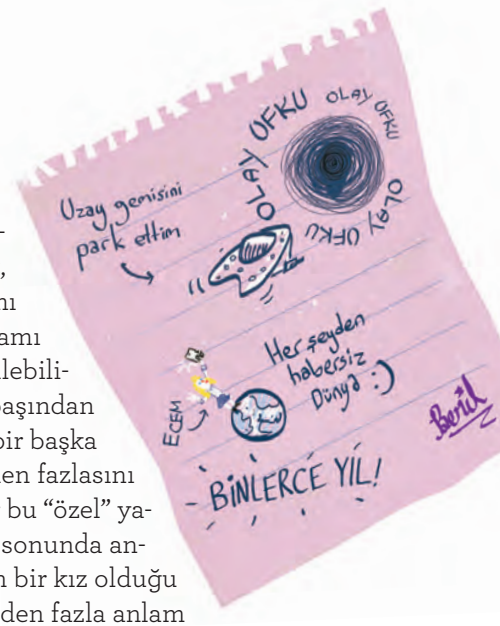

Kitabın çizgileri Doğan Gençsoy'a ait. Hikâye ile resimlerin birbirini tamamlaması, resimlerin de hikâyenin ele avuca gelmez havasını hissettirmesi çizer Doğan Gençsoy'un başarısını yansıtıyor. Özellikle mekân kullanımında çekim kuvvetiyle oynayan insanlar, nesneler duygusu, hem eğlenceli olmuş hem de hikâyesiyle - resmiyle kitabın bütünsellik hissini desteklemiş.

Son olarak,

Kime Göre, Neye Göre? konusuna sahip çıkan, bilimin en havalı ve karmaşık konusunu bir öğrencinin kavrayışı ve diliyle sistematik bir şekilde hikâye eden, ana karakterin gözünden tanıdığımız diğer karakterlere Beril'e yakışır bir keskin gözlemcilikle yaklaşan keyifli bir kitap. Toprak Işık, bir öğrencinin geçmişe gitme arzusuyla iddialı bir işe soyunmasını anlattığı kitabında ince ince görelilik teoremleri anlatmakla kalmamış; nereden başlamak ve nasıl yol almak gerektiği bilgisiyle, referansları ve eğlenceli örnekleriyle görelilik öğrenmek için bir fırsat yaratmış! Tek soru, Beril'in yaşıtları detaylar arasında kaybolur, sabır gösteremez veya hikâyeyle ilişkisi dalgalanır, merakı söner mi?■

Dilin akıcılığı ve açıklığı	★★★★★
Bilgilerin çağdaşlığı ve bilimselliği	★★★★★
Konunun işlenişi	★★★★☆
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Redaksiyon	★★★★★

İLK OKUMA KİTAPLIĞI

Nâzım'ın Şirinler'i sarayı altüst ediyor

Yazan: **Nuray Gönülşen**

Küçük orman cücelerinin, bir saraya dalıp her yeri altüst ettiği bu masal, Nâzım'dan çocuklara 85 yıl öncesinden gelen bir armağan.

Nâzım Hikmet'in *Orman Cücelerinin Sergüzeşti* adlı kitabı ilk kez 1932 yılında, Nâzım Bursa Cezaevi'nde yatarken, Naime Hassan takma adıyla yayımlanmış. Yapı Kredi Yayınlarının Doğan Kardeş Kitaplığı'ndan çıkan *Sarayda*, işte Nâzım'ın bu eserindeki maceralardan biri. Öyküyü resimleyen Ayşe İnan Alican'ın anlatıyı başarıyla görselleştirmesi sayesinde 4-7 yaş arası okurlar için yapılan bu bol resimli özel baskı, Nâzım'ın 115. doğum yıldönümünde kitapseverler için hoş bir armağan özelliği taşıyor.

Bundan 12 bin yıl öncesine dek hayatta olan ve Endonezya'nın Flores adasında kafatası fosillerine rastladığımız 1 metre boyundaki insan türüne, araştırmacılar *Homo floresiensis* (Floresli İnsan) adını vermiş. Biz insanlar (*Homo sapiens*), zamanında bu cüce insan türünden ne kadar korkmuşsak artık, bu anımızı hurafelerde rastladığımız cinler anlatısına aktaracak kadar da canlı tutmuşuz. Bizim efsanelerimizde "büyülü cüceler" olarak anılan bu küçük insanlar Tolkien'in "Yüzüklerin Efendisi" anlatısında Hobbit adıyla karşımıza çıkmış. Edebiyatta "Şirinler"i de hepimiz biliriz. Fakat Şirinler'in, bizim kitabımızdaki orman cüceleriyle bu kadar benzeştiğini herhâlde pek azımız tahmin eder.

Sarayda
Nâzım Hikmet
Ayşe İnan Alican
Yapı Kredi Yayınları, 40 sayfa

Cücelerimizin Nâzım'ın enternasyonal yaklaşımıyla küçük Çinli Çi-Ka-Çi'yi, bir Eskimoyu, Hintlileri vs. içerdiğini belirtelim. Çocukların hoşuna gidecek bir karakter bolluğu da var masalda: Fırdöndü, Acar, Zıpzıp, Zırtlak, Mişka, Sakallı Dede, Sivrikülah, Mik, Rikki, Tekdiş, Bilgiç, Mankafa, Serçeparmak, Mikropçuk, Fırçacık, kahramanımız Yusufçuk ve nihayet, sık sık başlarını derde sokup yaralanan cüceleri tedavi eden doktor Merhem Kutusu.

Bundan 85 yıl önce kaleme alınmış masal, yayınevinin tercihiyle dilde herhangi bir güncelleştirme yapılmadan yayımlanmış. Nâzım'ın eserlerinin özgünlüğünün korunması açısından da doğru bir tercih yapılmış. Doğabilecek anlama zorlukları kitabın sonuna bir "Meraklısına Sözlükçe" eklenerek yine isabetli biçimde çözülmüş.

Küçük orman cücelerinin bir saraya dalıp her yeri altüst ettiği bu masalı çocuğunuzla birlikte okumanız, resimlerine bakmanız için birçok sebep, bunu yapmamanız içinse pek az bahane bulunabilir. Nâzım'ın biyografisindeki tarih hatasının yeni baskılarda düzeltilmesi dileğiyle.■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★☆
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★☆
Baskı kalitesi	★★★★★

9 yaş ve üzeri

DÜNYAYI DURDURAN KIZ

YENİ

4 kitap

Merhaba, ben DDK! Yani, Dünyayı Durduran Kız! Uçamam, ağ atamam belki ama süper özelliğimle birlikte kafam tıkır tıkır çalışır, çevremdeki problemleri takır takır çözerim! Halk kahramanıyım yani! Herkesi dondurur, işime bakarım. Bir tek kardeşim Yaman'ı durduramıyorum, o ayrı. Bizi gizleyen kahramanlık kostümümüz olmasa yanmıştım şimdiye! Yeni nesil halk kahramanı nasıl olunur görmek istersen, beni takip et! Zırt zırt... İşte bir mesaj geldi bile! Yoksa senden mi?

iyi ki kitaplarım var...

timascocuk.com timascocuk timas_cocuk

TİMAŞ ÇOCUK

Maval okuyan masallar

Her ne kadar içinde epey sorun barındırsa da NotaBene'nin bu yeni serisini fikir olarak çok sevdim. Çünkü masalların yalanlarına inanmaktansa gerçeklerin acısına alışmayı tercih edenlerdenim.

Yazan: **Olcay Mağden Ünal**

Başka Bir Kırmızı Başlıklı Kız
Juan Scaliter
Resimleyen: Delia Iglesias
Türkçeleştiren: Celil Denktaş
NotaBene Yayınları, 28 sayfa

Masalların şu “ders verme” meramlarından oldum olası hazzetmemişimdir. Bünye meselesi, kimi insan zorlamaya gelmiyor. Birçoğunun, anlattığı hikâyenin altında, gizliden gizliye başka başka “dersler” vermeye çalıştıkları da artık aşikârdır (diye umuyorum). Kimisinin derdi toplumsaldır kimisininki dini, bazısı tamamen siyasi... Yoksa ne demeye içlerinde hep kurtarılmayı bekleyen zavallıcık kızlar olsun? Nedir bu beyaz atlı prensleri, hiç olmadı avcıları bekleten acizlik? Kırmızı Başlıklı Kız'ı kurda yedirtirken “Aman ha kızlar, tek başınıza dışarı çıkmayın, kaparlar”mı demek istemişler? Peki, onca renk arasından neden özellikle kırmızıyı seçmişler? Tesadüf mü yoksa özellikle yapılmış bir seçim mi? İnsan düşünmeden edemiyor. Genç yaşlı tüm kadınlar, tek başlarına iş yaparlarsa kurdun tekinin midesini boylarlar yani, öyle mi? Elbette sonunda onları bu bedbaht durumdan çekip çıkaracak olan da şöyle eli silahlı, boylu poslu bir avcıdır. Niye özellikle avcı? Hayır, neden sıradan bir vatandaş, ne bileyim bir tesisatçı değil de avcı? Tesadüf mü yoksa özellikle yapılmış bir seçim mi? İnsan düşünmeden edemiyor.

Notabene Yayınları da masallarla ilgili benimle aynı şüpheleri taşımış olacak ki bir “Antiklasikler” serisine başlamış ve bunun da ilk kitabında “Kırmızı Başlık Kız” masalını seçmiş. Seri, masallarda çoğunlukla eril olarak ortaya çıkıveren *deus ex machina*'yı sorguluyor ve bu bağlamda “peki ya şöyle olsaydı?” sorusunu sorarak masalları yeniden yazıyor. Daha önce “Antiprenses” ve “Antikahraman” serileriyle de benzer bir yol izleyen yayınevi, bu kez de masalları masaya yatırıp onları feminist bir okumayla yeniden yorumlamayı şiar edinmiş. Masalların bu yeni versiyonlarının anlatımını da Karolina adlı masal anlatıcı bir nine üstlenmiş. Serinin ilk kitabı *Başka Bir Kırmızı Başlıklı Kız*'da dünyanın her yerindeki kırmızı başlıklı kızlar, kitabın anlatıcısının “bizim Ayşecik” olarak adlandırdığı kırmızı başlıklı kız tarafından çağrısı yapılan “Dünya Kırmızı Başlıklı Kızlar Kongresi”nde bir araya gelip masalı yeniden yazmaya koyulurlar. Kızların hepsi bu kurttan da avcıdan da işkilleniyorlardır. Bu sebeple hep birlikte daha akla yatkın ve büyükanneyle küçük kızın cesaretini hor

görmeyen, üstelik yücelten bir masal yazmaya başlarlar.

Buraya kadar her şey çok güzel, amaç da yöntem de umut verici. Ancak ben Juan Scaliter tarafından kaleme alınan bu hikâyeyi genel olarak pek iç açıcı bulamadım maalesef. Bir de anlatıcı Karolina nineyken, kongre çağrısını yapan kırmızı başlıklı kıza neden "bizim Ayşecik" dendiğini anlayamadım. Kitabın orijinal dilindeki hâlini görmedim, ancak oradaki kahramanın adının Ayşecik olmadığını düşünüyorum. Çevirilerde bu çeşit yerelleştirmeleri zorlama buluyorum, buna gerek olduğunu da sanmıyorum. Bunun dışında Karolina ninenin konuştuğu kısımda bir –mişli geçmiş zamanın rivayeti ve –mişli geçmiş zaman karmaşası göze çarpıyor. Metne redaksiyon açısından bakıldığında da düzeltilmesi gereken ufak tefek hatalar ortaya çıkıyor. Bununla birlikte benim, NotaBene'nin bu ve diğer serilerinin amacıyla bağdaştıramadığım bir nokta daha var. O da kapaktaki "Kızlar ve oğlanlar için" ibaresi. Neden bunun belirtilmesine ihtiyaç duyulduğunu çözemedim. "Kız/erkek kitabı", "kız/erkek oyuncağı", "kız/erkek renkleri" safsatalarının bu tip işlerde de -amaç belki de bunun tam tersini belirtmek gibi naif bir altyapıya sahip olsa da- insanın karşısına çıkması can sıkıcı. Evet, belki de burada söylenmek istenen serinin bu masala cinsiyetsiz bir pencereden baktığı, ancak -en azından- bende yarattığı etki bunun tam tersi. Çocukların pozitif anlamda da olsa sınıflandırılmalarını hoş bulmuyorum. Bunun yerine bu kitabı küçük, büyük herkesin okuyabileceğine dair bir ifade kullanılsaydı çok daha yerinde olabilirdi. Ne de olsa masalları anlatan büyükler ve o öğrenmeye aç muhteşem beyinleri türlü mavalla dolduran da yine onlar.

Kırmızı Başlıklı Kız'ın hikâyesine başka bir pencereden bakan bu yeni masal kitabının çizimlerini Delia Iglesias yapmış. Farklı bir tarzı var ve bence yarattığı etki metnin vermek istediğinden çok daha kuvvetli. Her ne kadar içinde epey sorun barındırsa da NotaBene'nin bu yeni serisini fikir olarak çok sevdim. Çünkü masalların yalanlarına inanmaktansa gerçeklerin acısına alışmayı tercih edenlerdenim. ■

Dilin edebi niteliği	★★☆☆☆
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★☆☆☆
Çizimlerin ifade gücü	★★★★☆
Kapak tasarımı ve baskı kalitesi	★★★☆☆
Redaksiyonun titizliği	★★☆☆☆

Tarihi ve bugünü
fantastik kurgularla buluşturan
Delal Arya'nın
gizemlerle örülü dizisi
Pera Günlükleri
beşinci kitapla sona eriyor!

Okurlarda araştırma ve tarih merakını körükleyen dizinin son kitabı, insanın en çok zarar verdiği şeyin yine kendi öyküsü olduğunu hatırlatıyor.

cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com
facebook.com/cancocukcom
twitter.com/Can_Cocuk
instagram.com/cancocuk

CAN ÇOCUK

Bu kutu başka kutu!

Kutular, hem yetişkinler hem de çocuklar için gizemli, merak duygusunu ve keşfetme arzusunu tetikleyen; dolayısıyla fantezi alanının kapılarını açan nesneler...

Yazan: **Çağla Vera Kılıçarslan**

Caryl Hart, İngiliz çocuk edebiyatının tanınmış isimlerinden, ödüllü bir yazar. Bazıları dilimize de kazandırılmış -*Havuzda Define Avı, Sevimli Canavarlarla Araba Yarışı, Ama Bu Okulda Uzaylılar Var!, Ektiğim Tohumdan Dinozor Çıktı!, Dolabımda Bir Süper Kahraman Var!* gibi- pek çok kitabı var. *Büyük Kutu Küçük Kutu* da onun, çizer Edward Underwood'la ortak çalışması. Türkçeye Çiğdem Kaplangı tarafından çevrilen eseri, Marsık Kitap yayımlamış.

Kitapta, çocuklar kutular aracılığıyla renkler, şekiller, büyüklükler, işlevler gibi bir nesneyi betimleyen belli kavramlarla tanışıyor. Onların bu öğrenme serüvenindeki yardımcıları ise bir kedi. Kedi, kutular arasında geziniyor; benekli kutu, yuvarlak kutu, sarı kutu, miniminnacık kutu derken ilgisini çeken başka bir kutuda bir fare ile göz göze geliyor. Hikâyenin gerisi kitaba kalsın elbette...

Büyük Kutu Küçük Kutu
Caryl Hart
Resimleyen: Edward Underwood
Türkçeleştiren: Çiğdem Kaplangı
Marsık Kitap, 24 sayfa

Caryl Hart, herhangi bir başka nesne seçip onun üzerinden aynı kavramları çocuklarla buluşturabilirdi. Ancak tercihini kutudan yana yapmış. Ben bu kutu seçimini çok anlamlı buluyorum. Çünkü kutular, içinde neyin olup neyin olmadığını belli etmeyen, hem yetişkinler hem de çocuklar için gizemli, merak duygusunu ve keşfetme arzusunu tetikleyen; dolayısıyla fantezi alanının kapılarını da açan nesneler. Kutular üzerinden yürüyen hikâyeye çocuğun ilgisi hiç azalmayacak, aksine kutularla gelen merak duygusu, çocuğun hayal dünyasında adım adım genişleyecektir.

Kitabın illüstratörü Edward Underwood'un Türkçeye çevrilmiş ilk kitabı bu. Underwood kitapta oldukça canlı renkler kullanmış. Bu canlı renkleri geniş kütlesel alanlar üzerinde uygulaması güçlü bir görsel etki yaratmış. İllüstrasyonların grafik düzeni de oldukça dinamik. Sade bir anlatımla ürettiği çizimler için, beyaz ya da tek renk arka fon tercih etmesi resimlerin etkisini arttırmış. Ortaya sıcak, sevimli bir iş çıkmış. Ancak kitabın orijinal kapağında ve içeriğinde kullanılan tipografinin daha uygun olduğunu düşünüyorum; çünkü resimlemelerin önüne geçmiyor ve sayfalarda daha az alan kaplıyor. Türkçe kitapta grafik yerleştirmelerin farklı şekillenmesinde çevirmenin, bir ritim yakalamak amacı ile yer yer metni uzatmak pahasına yaptığı çeviri tercihlerinin de rolü olduğunu düşünüyorum. ■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★☆
Öykünün özgünlüğü	★★★☆☆
Grafik tasarım	★★★★☆
Hedef kitleye uygunluk	★★★★☆
Baskı kalitesi	★★★★☆

Doğan Egmont

Okumak gelecektir.

Yazarlarımızla Buluşuyoruz

4 KASIM CUMARTESİ	Koray Avcı Çakman 11.00 Banu Savu 13:30
5 KASIM PAZAR	Feyza Hepçilingirler 11:00 Gamze Pat 13:30 Göktuğ Canbaba 13:30
6 KASIM PAZARTESİ	Aytül Akal 13:00
8 KASIM ÇARŞAMBA	Mavisel Yener 11:00 Uğur Arıkan 11:00
9 KASIM PERŞEMBE	Sevim Ak 10:00 Şiirsel Taş 13:00
10 KASIM CUMA	Birsen Ekim Sözen 14:00 Hikmet Altınkaynak 14:00
11 KASIM CUMARTESİ	Deniz Erbulak 11:00 Hurihan Yıldırım 14:00 Mehmet Tekin 14:00
12 KASIM PAZAR	Ömür Kurt 11:00 Özgür Sinan 11:00

36. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı

4-12 Kasım 2017

Salon 2 Stant 404

İyilik yap, çantaya at

Susanna Isern'in kaleme aldığı bu yürek ısıtan hikâye, Marco Somà'nın muhteşem çizimleriyle görsel bir ziyafete dönüşmüş...

Yazan: **Hazal Çamur**

Bir dosta dair haberler, kulak tıkanacak türden değildir. Hele ki onun hayatının en önemli anında yanında olmak söz konusuysa hiçbir zorluk önünüzde duramaz. Dağlar bile dümdüz olur yeri geldiğinde. Gerçek dostluk bunu gerektirir. Peki ya siz, dostunuzun yanında olabilmek için acele eder ve ona doğru hızla ilerlerken, başkaları yardımınıza ihtiyaç duyarsa? *Bir Dostluk Masalı*'nın Sincap'ı işte tam olarak böyle bir ikilemde kalıyor. Anlatı, bize dostluğun ve yardımseverliğin asla karşılıksız kalmayacağını, zamanımızın tüm bu güzelliklere yeterli gelebileceğini gösteriyor.

Susanna Isern'in kaleme aldığı bu yürek ısıtan hikâye, Marco Somà'nın muhteşem çizimleriyle bize, dostluğun ve yardımseverliğin her zaman kazanacağını gösteren görsel bir ziyafete dönüşmüş. Hikâyenin başında Komşu Baykuş'tan Sincap'a gelen mektubun içeriğini, son sayfaya kadar öğrenemiyoruz. Bu durum merakımızı canlı tutarken, mektubu okuduğu andan itibaren telaşla yola koyulan Sincap'ın, yol boyu başkalarına çekinmeden uzattığı yardım elini yüzümüzde bir gülümseme ile izliyoruz. Sincap, tüm telaşına rağmen, ondan yardım isteyenlerden acelesini bahane ederek uzak durmuyor. Tilki, ayı, sansar, kaplumbağa, kurbağa, geyik... Liste öyle uzun ki... Ancak ne zaman ki Tavşan'ın evine varıyor, işte o zaman yaptığı tüm iyiliklerin karşılıksız kalmadığını, hep birlikte fark ediyoruz. Sincap, Tavşan'ın bu mutlu gününde, ona eli boş geldiğini düşünüp hayıflandığı anda çantası onu yalanlıyor. Çünkü yol boyunca yardım ettiği herkesin, çantasına iliştirdiği küçük teşekkür armağanlarıyla kolları dolup taşıyor.

Bir Dostluk Masalı
Susanna Isern
Resimleyen: Marco Somà
Türkçeleştiren: Seçil Kıvrak
Uçanbalık Yayınları, 32 sayfa

Bir Dostluk Masalı, ne olursa olsun en özel anlarında dostlarımızın yanında olmanın öneminin altını çizerken, bir yandan da yardımseverliğin asla karşılıksız kalmadığını aynı kurgunun içine başarıyla yediriyor. Her yaştan okurun yüreğini sımsıcak duygularla dolduran, çizimlerinin gücüyle görsel bir şölen sunan eser, iyiliğin olduğu yerde zamanın nasıl da yetebildiğini gözler önüne seriyor. Ve adeta okura şöyle sesleniyor: *"İyilik yap, çantaya at"*. Sincap'ın boyu kadar çizgili çantasından dökülen, tüm o iyiliklerinin karşılığı armağanları da bunun en büyük kanıtı.■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★☆
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★

Milyonlarca okurun kalbini kazanan
sevgili yazarımız **Muzaffer İzgü**'nün
yüzü aşkın kitabını çocuklarla buluşturan
değerbilir öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

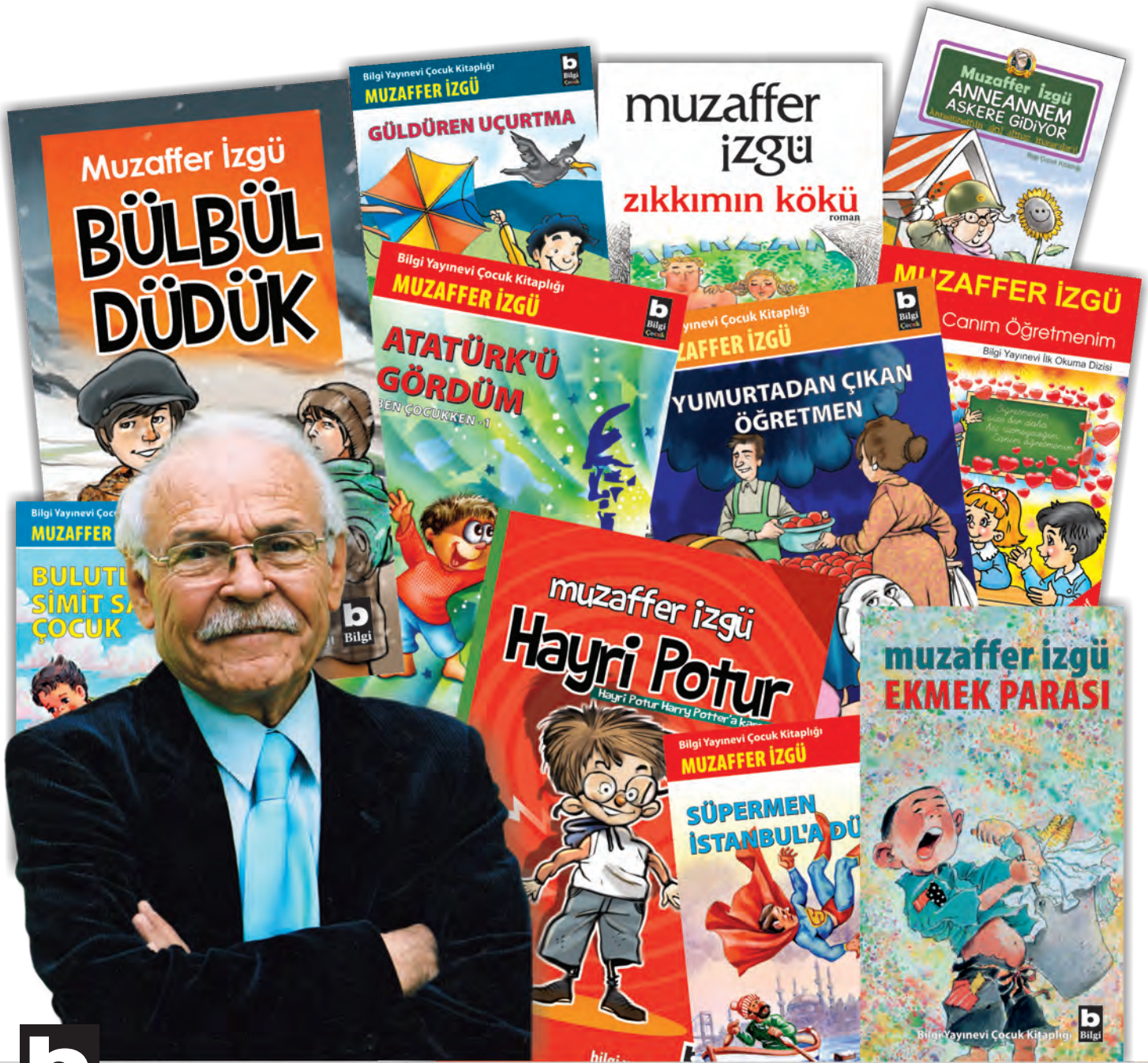

Bilgi

BİLGİ YAYINEVİ

Bilgi Yayınevi A.Ş.: Meşrutiyet Cad. No: 46/A Yenişehir Ankara Tel: (312) 431 81 22 • **Bilgi Dağıtım**: Gülbahar Mh. Gülbağ Cd. No:33 A-B Blok Mecidiyeköy İstanbul Tel: (212) 217 63 40 / 522 52 01

www.bilgiyayinevi.com.tr www.facebook.com/bilgi.yayinevi www.twitter.com/Bilgi_Yayinevi www.pinterest.com/bilgiyayinevi #BilgiYayinevi

Uçabileceğinden şüphe ettiğin an, düşersin

2016
School Library Journal
Yılın En İyi Kitabı

2016
New York Times
Dikkate Değer
Kitap Ödülü

2016
Junior Library
Birliği Seçimi

2016
Publisher's Weekly
Yılın En İyi
Çocuk Kitabı

Biz ♥ Bayan Bixby

"Bütün ana-babaların kendi öz çocuklarını ne kadar az tanıdıklarını düşünür de çok şaşırırım."[1]

Yazan: Deniz Poyraz

Üç Çocuk, Bir Öğretmen ve Unutulmaz Bir Gün
John David Anderson
Türkçeleştiren: Damla Kellecioğlu
Tudem Yayınları, 304 sayfa

İnsanların başlarına gelen her şeyi açıklayacak tutarlı ve bilimsel bir gerekçe olmayabilir. İyi veya kötü, mantıklı veya mantıksız şeyler bazen nedensizce ortaya çıkar. Bazen en sevdiğiniz öğretmeniniz gelir, artık derslere devam edemeyeceğini söyler ve makul bir açıklama bile yapmadan gider. Ama hepimiz biliriz, kötü haberler okul koridorlarında çabuk yayılır: Kanserin ilk iki evresi çoktan geçilmiştir.

Amerikalı yazar John David Anderson'ın klasik normların dışında bir üslupla ele aldığı bol ödüllü romanı *Üç Çocuk, Bir Öğretmen ve Unutulmaz Bir Gün,* üç arkadaşın hasta öğretmenlerini ziyaret etmek için okulu astıkları bir günü anlatıyor. Böyle söyleyince kulağa sıradan bir hikâye gibi gelebilir, fakat her bölümü zeka parıltılarıyla dolu bir kurguyla karşı karşıyayız; absürt, yer yer epik, çoğunlukla da trajikomik bir hikâyeyle...

"BİRAZ ROLLİNG STONES DİNLEYİN."

Gerçekte kim olduğunuzu kimsenin görmediğini düşündüğünüz zamanlar vardır. Ancak biri aslında hep görür. O biri, bazen sahip olduğunuz potansiyeli sizden önce keşfeder; çaba harcadığınız takdirde kendinizi gerçekleştirebileceğinize sizden bile çok inanır. Topher, Steve ve Brand için o kişi, kısa pembe saçlarıyla **Bayan Bixby**'dir.

Bixby, öğrencilerine kendileri olmalarını, ara sıra da rock müzik dinlemelerini öğütleyen alternatif bir eğitimci. Çocuklara sıkıcı kompozisyonlar yazdırmak yerine video çekmelerini salık veren bir öğretmen. Başka şeyler de var tabii. Sınıfta *J. R. R. Tolkien*'in *Hobbit* eserini oku-

1 Budala, Dostyevski, Çev: Mehmet Özgül, Everest Yayınları, 1.baskı, 2012, İstanbul, s.80.

ması ve her karakteri farklı bir ses tonuyla canlandırmaya çalışması gibi. Gerektiğinde otoriter, istediğinde tatlı, arada kalan zamanda hep bilgiç olması gibi. Her sabah tahtaya Uzak Doğu veya Antik Yunan filozoflarından bir özlü söz yazmadan derse başlamaması gibi. Tuhaf bir havası var ayrıca. Nasıl desek, o gülünce, sanki özel olarak size gülümsemiş gibi bir hisse kapılıyorsunuz. Sizi ebeveynlerinizden bile daha iyi anladığını hissediyorsunuz. Kısacası, Bixby, çocukluğa tesir eden o unutulmaz öğretmenlerden.

TEHLİKELİ, BİRAZ YASADIŞI AMA FANTASTİK BİR PLAN!

Romanın üç anlatıcısından ilki **Topher**. Onun için hayal gücü sınırsız bir özgürlük alanı. Mesela, oynanan küçük bir salgın hastalık oyununu adeta post-apokaliptik bir film sahnesine çevirebiliyor. Eğer Topher'la oyun oynuyorsanız kendinizi felçli bir asker, yolda kalmış bir astronot, esir düşmüş bir yoldaş, lepiska saçlı bir prenses, ayakkabı satan bir zombi, saçı sakalı birbirine karışmış bir seri katil olarak bulmanız mümkün! **Steve**, zekâsı kanıtlanabilir bir dâhi. Şu fotografik hafızalılardan. Kafası sayılar, istatistikler, kitap isimleri, dünya rekorları ve daha kim bilir nelerle dolu. **Brand** ise biraz içe kapanık. Annesini erken yaşta kaybetmesi ve tekerlekli sandalyeye mahkûm babasına bakıyor olması, dünyayı yaşıtlarından farklı gözle görmesine, biraz da erken büyümesine sebep olmuş. Brand'in dramatik öyküsü, mizah ve ironi yeteneğiyle birleşince ortaya hayli kuvvetli bir karakter çıkıyor. Derdini anlatırken direkt olarak okuyucuyla muhatap olması, bunu yaparkenki alaycı üslubu, akla *J. D. Salinger*'ın meşhur karakteri *Holden Caulfield*'ı getiriyor.

Neticede bu üç yakın arkadaşın en önemli ortak noktası, vaktiyle hepsinin hayatlarına ayrı ayrı dokunmuş olan Bixby. Ve şimdi o çok hasta. Diğer çocukların yaptığı gibi renkli kartondan bir kart atmak, sonra da öğretmenlerinin iyileşmesini dilemek yeterli değil. Çünkü bu kestirmeden gitmek olur -ki Bixby bundan fazlasını hak ediyor... Ve Brand bir plan yapıyor. Efsanevi bir plan. Tehlikeli, biraz yasadışı ama fantastik bir plan: Okulu asmak ve Bixby'yi hastanede ziyaret etmek! Brand, dâhiyane planını Topher'la paylaşıyor, Topher'ın anlayacağını biliyor çünkü. Her şeyden öte, ortada bir macera söz konusu ve macera demek Topher demek! Eğer işin içinde Topher varsa, ona çizgi roman kahramanlarına taptığı gibi tapan Steve de var demektir. Plan başta imkânsız gibi görünse de çocukların Bixby'den öğrendikleri bir şey var: *"Kanatlarının olmadığını düşündüğün an, düşersin!"*

ÇAĞDAŞ BİR ÇOCUK KLASİĞİ OLMAYA ADAY...

Metinde yer yer popüler kültür öğelerine (*Harry Potter, Yüzüklerin Efendisi, Açlık Oyunları, Indiana Jones* vs.) ve tabii *Marvel*'ın süper kahramanlarına, yanı sıra *Spielberg* veya *Hitchcock* gibi yönetmenlerin kült filmlerine atıfta bulunuluyor. Bu açıdan hem güncel hem eğlenceli bir roman. Metnin dili ise bilhassa Çağdaş Amerikan Edebiyatı'nın bütün özelliklerini gösteriyor dersek abartı sayılmaz. Modern, deneysel ve içten. Öyle ki, günlük hayattaki tuhaf durumların ana hikâyeye nasıl yedirildiğini gördükçe *Raymond Carver* ya da *John Cheever* okuduğunuz hissine kapılabiliyorsunuz. Bu noktada eseri Türkçeleştiren Damla Kellecioğlu'nu da kutlamak gerekiyor.

Amerikan Edebiyatı demişken, metnin yazılış tekniği, yani olayların üç arkadaşın gözünden ve üçüncü tekil şahsın dilinden aktarımı ve her çocuğun geriye dönüşlerle gerek arkadaşlıklarının mühim anlarından söz edişi gerek öğretmenleriyle, aileleriyle ve içine doğdukları dünyayla olan ilişkilerine dair bahisleri, *William Faulkner*'ın *Ses ve Öfke* romanının yapısını hatırlatıyor. Olayların oluş sırasındaki kronoloji ise bütünüyle gözetilmiş vaziyette.

Üç Çocuk, Bir Öğretmen ve Unutulmaz Bir Gün, kurgusundan ve dilinden gelen edebî gücüyle hem de dert edindiği temaların evrenselliğiyle çağdaş bir çocuk klasiği olmaya aday gözüküyor. Öyleyse rahatça söyleyelim: Her çocuğun önce Bixby gibi bir öğretmene, sonra da bu romana ihtiyacı var. Hatta yetişkinlerin bile...■

Dilin edebi niteliği	★★★★★
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★★★★
Kahramanların işlenişi	★★★★★
Redaksiyonun titizliği	★★★★★

Harflerin gücüne kulak ver!

Yaratıcı Yaramazlık; harflerle, sözcüklerle, cümlelerle çocukların hayal gücünü parlatan faydalı bir başvuru-eğitim kitabı.

Yazan: **Nihan Bora Sapmaz**

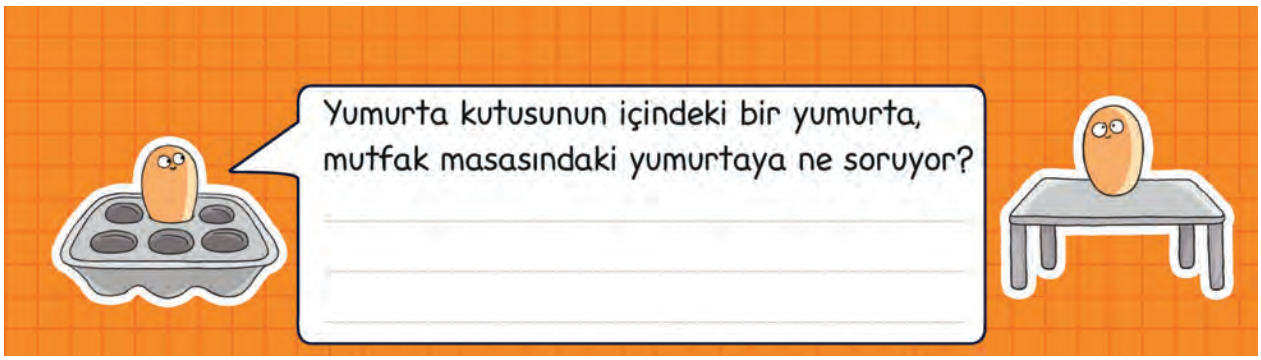

Yaratıcı Yaramazlık
Nilay Yılmaz
Resimleyen: Rukiye Ulusan
Altın Kitaplar, 160 sayfa

Eğitim sistemi, sınav biçimleri tartışıladursun; çocukların okul dışında da iyi bir eğitim almasını sağlayan kitaplar yazılmaya devam ediyor. Tabii mesele onları keşfetmekte; zira içeriğinde ne olduğunu bilmediğimiz fazlasıyla kitap basılıyor.

Son yıllarda çocuk ve gençlere yönelik yazılan kitaplarla yakından ilgilenmeye çalışıyorum. Malum eğitim sisteminde sürekli değişiklik oluyor; bazı dersler, konular müfredattan çıkarılıyor, yenileri ekleniyor ve ortada bir karmaşa söz konusu. Dolayısıyla velilerin ve eğitimcilerin bu mevzuları yakından takip edip çok özenli davranması gereken bir zaman.

Müfredat ne olursa olsun okuldaki eğitime yardımcı nitelikte kaynaklara her zaman ihtiyaç var. Her şeyden önce Türkçeyi iyi kullanmaya teşvik eden, çocukların kendini ifade etmesinde rol oynayan kitaplar, eğitim hayatının ilk safhalarında çok önemli. Bu noktaları odağına alan *Yaratıcı Yaramazlık*, Nilay Yılmaz'ın; yazmaya, çizmeye, düşünmeye, eğlenmeye çağırdığı önemli bir başvuru-eğitim kitabı. Kitabın isminden de anlaşılacağı üzere "yaratıcı yazarlık" temelli bu kitapta çocukların gelişim sürecine katkıda bulunacak birçok oyun bulunuyor. Oyun dediğime bakmayın, sadece eğlendirmekle kalmayan çocukların zihinsel gelişim süreçlerini de hayli renklendirecek etkinlik ve çalışmalar bunlar. Çocuğuna yazmayı, okumayı özellikle sevdirmek isteyen veliler ve eğitmenler için ideal bir kaynak.

Kitaptaki çizimler ise Rukiye Ulusan'a ait. Açık söylemek gerekirse, kitabı elime aldığım an, uzun süre kapağını inceledim. Zira sadece bu çizimlerde bile farklı hikâyeler okumak; her bir çizim üzerine düşünmek ve meraklanmak mümkün. Bu durum da, kitapta sizi heyecanlı çizimlerin beklediğinin sinyallerini veriyor. Nitekim tüm oyun, etkinlik ve çalışmaların çizimlerinin içerikle bir bütün oluşturduğunu görüyorsunuz.

Kitap; "Sözcükler", "Sözcükten Cümleye, Cümleden

Cümlelere”, “Sözcükten Cümleye, Cümleden Cümlelere, Cümlelerden Metne”, “Çok Renkli, Çok Sesli Karma Çalışmalar” isimli dört bölümden oluşuyor. Her bir bölümün alt başlıkları ise oldukça eğlenceli. Örneğin “Hareketli ve Sesli Sözcükler”, “Şekilli Şiirden Düzyazıya”, “Kim, Kime Ne Demiş?: Diyalog Yazma: Karakter ve Mekan-Görsel Okuma”, “Böyle de Söylenebilir: Betimleme-Ton/Üslup Değiştirme” gibi çocukların zihnine iyi gelecek, ilginç başlıklar var. Bölümlerden de anlaşılacağı üzere her şey harflerle başlıyor, sözcüklere, cümlelere ve cümlelerden metinlere dönüşüyor.

Yazar Nilay Yılmaz, tüm bu önemli başlıkların altını da çok başarılı soru ve fikirlerle bezemiş. Çocuk okurun düşünmesine, düşünürken hayal etmesine, hayal ederken uçsuz bucaksız sorular sormasına ve her şeye eleştirel bakabilmesine vesile oluyor. Yılmaz, hırsızlık yapan Hırsız Hamam Böceği Hüseyin’in hikâyesini anlattıktan sonra çocuklara; *“Dünyada hiç suç işlenmeseydi; hiç kimse başkasının canına, malına, haklarına ve özgürlüğüne zarar vermeseydi ne olurdu, diye düşünelim mi? Örneğin; hiç suçlular olmasaydı cezaevlerine gerek kalmazdı, hiç suçlu olmadığı için artık yeni hapishaneler de inşa edilmezdi”* diyor. Ardından *“Sence hiç suç işlenmese dünyada başka neler olurdu? Bu durumdan kimler etkilenirdi? Neler olacağını anlatır mısın?”* diye bir soru yöneltiyor çocuklara ve sayfanın tamamını boş bırakarak, sözü onlara bırakıyor. Onlara, yani hayal güçlerine diledikleri gibi yazacakları bomboş bir sayfa. Yaşamdaki bazı zor, ağır ve baş etmesi güç şeyleri anlatmanın en iyi yolu, Yılmaz’ın yaptığını yaparak çocuklara anlatmak.

Bu kitap, çocuğun yaşadığı dünyaya, ailesine, arkadaşlarına şöyle bir dönüp bakmasını sağlıyor. Kitapta, çocukların küçük yaşlardan itibaren dünyayı daha iyi algılaması üzerine çok fazla mini hikâye ve çalışma bulunuyor. Çocukları bolca soru bekliyor ama bu soruların korkulacak bir yanı yok; zira ortada bir doğru ya da yanlış yok. En iyi cevaplar, çocukların hayal gücünde saklı. ■

Dilin akıcılığı ve açıklığı	★★★★☆
Bilgilerin çağdaşlığı ve bilimselliği	★★★★★
Konunun işlenişi	★★★★★
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Grafik tasarım ve baskı kalitesi	★★★★☆

FANTASTİK KAHRAMANLARLA BİLİMSEL GERÇEKLERİ KEŞFET!

Geleceğin Bilim İnsanları serisi, bilimin olağanüstü dünyasını keşfetmek için alışıldık yolların dışına çıkıyor ve fantastik öykülerle bilimsel içeriği buluşturuyor. Biyolojiden fiziğe, geri dönüşümden enerjiye türlü konuda gerçeklerle ve çılgın maceralarla dolu öyküler sizi bilimin eğlenceli dünyasına davet ediyor.

TOPLAM 8 KİTAP

www.de.com.tr

Doğan Egmont
Okumak gelecektir.

İLK OKUMA KİTAPLIĞI

Burası benim yerim ama sana da yer var!

"Hey! Siz! Hepiniz! Gidip başka bir yerde oynayın!"

Yazan: **Elif Şahin Hamidi**

Kendine ait bir oda ya da sınırları belirlenmiş minik bir köşe ihtiyacını her yaşta hisseder insan. Yani sadece yetişkinlere has değildir bu ihtiyaç. Minicik bir çocuk da çok sevdiği kitabını okuyabilmek için gürültü patırtıdan uzak, sakin ve huzurlu bir yere ihtiyaç duyabilir pekâlâ. Ama böyle bir yere kavuşmak her zaman mümkün olmayabilir. İnsanın kendi kendisiyle ve kitabıyla baş başa kalabilmesi için sevimli küçük kardeşin, o çok sevgili arkadaşların ya da biricik anne babanın biraz anlayışlı ve sessiz olmaları gerekir. Peki ya olmazlarsa? İşte o zaman derhâl kendine bir alan yaratmak gerekir. Tıpkı ödüllü yazar Pippa Goodhart'ın, *Burası Benim Yerim* isimli kitabındaki küçük tavşanın yaptığı gibi.

Küçük tavşan, en sevdiği kitabı "Uzay Tavşanı"nı okumak için sabırsızlanıyor. Ama kocaman bir sorun var ortada: Etrafındaki diğer tavşanlar çok gürültü yapıyor! Kimi sorular sorup duruyor, kimi kahkaha atıyor, kimiyse boyuna hapşırıyor. Beri yanda biri davul, biri keman, bir diğeri ise trompet çalıyor. Böyle bir ortamda kitap okumak kolay değil tabii. Oysa küçük tavşan gözlerden ırak, kendine ait bir yer istiyor sadece. Hâl böyle olunca iş başa düşüyor ve küçük tavşan eline bir boya kalemi alıp kendi etrafına dairesel bir çizgi çiziyor. Böylece kendine şahane bir alan yaratmayı başarıyor. Elbette etrafındaki gürültücü tavşanları da "kırmızı çizgisi" hakkında uyarmayı unutmuyor: *"Burası benim yerim. Bu çizgiyi geçmek yasak!"* Ancak bu uyarıya pek aldırış eden yok ne yazık ki. Bu defa *"Hey! Siz! Hepiniz! Gidip başka bir yerde oynayın!"* diye bağırarak gürültücü kalabalığı hızlıca çemberinden uzaklaştırıyor. Evet, bir süre işler yolunda gidiyor, küçük tavşan huzura kavuşuyor ve keyifle kitabını okuyarak renkli hayallere dalıyor. Ama ne ki bu kırmızı çizgi bir süre sonra hem küçük tavşanı hem de çizginin dışında kalan gürültücü tavşanları mutsuz ediyor. Küçük tavşan, ailesini ve arkadaşlarını özlüyor, çizginin öte yakasında yaşananlara kayıtsız kalamıyor.

Bütün bu olup bitenleri sözcüklerden çok Rebecca Crane'in o naif ve sevimli çizgilerinden okuduğumuzu da hemen belirteyim. Goodhart'ın bir zamanlar odasını paylaştığı kız kardeşine ithaf ettiği bu az sözlü, bol resimli ve neşeli kitap, okul öncesi çocukların mahremiyet, özel alana sahip olma, paylaşma ve dışlanma gibi konularda bir fikir sahibi olmasını sağlayacak.■

Burası Benim Yerim
Pippa Goodhart
Resimleyen: Rebecca Crane
Türkçeleştiren: Alp Gökalp
abm Yayınları, 32 sayfa

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★☆
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Baskı kalitesi	★★★★★

Çocuk edebiyatının usta ismi **Aytül Akal**'ın
"Süper Çocuklar" Serisi'nin üçüncü kitabı.

Kokuların peşinde,
renklerin izinde,
seslerin içinde
gizemli bir macera

Eve gelen yeni konuk, birden ortadan kaybolan ebeveynler ve yıkılıp yerine devasa binaların dikileceği sanat sokağı... Farklı yeteneklerini keşfederken ortak amaçlar etrafında toplanan Süper Çocuklar serisinin yeni kitabında heyecan dorukta!

tudem

www.tudem.com

tudemyayingrubu

Bir elin nesi, beş elin mucizesi var!

Çocuk edebiyatının en ünlü ve muazzam isimlerinden Quentin Blake'in çizimleri, umut dolu bir hikâyeyle zihnimizi aydınlatıyor.

Yazan: Gökçe Gökçeer

Onu en çok Roald Dahl'ın ekürisi olarak sevdik, kabul edelim. Ama o, aslında bir çizerden çok daha fazlası. Yazdığı birçok kitapla hikâye anlatıcısı olarak da gönlümüze taht kuran Blake, *Beşimiz*'de "bir olmak" üzerine çok güzel cümleler fısıldıyor kulağımıza.

Angie, Ollie, Simone, Mario ve Eric... Beşi de birbirinden dağlar kadar farklı beş arkadaş. Her birinin çok acayip yetenekleri var ve bu yetenekler onları "özellikli" kılıyor. Bir gün kır gezintisine çıkıyorlar ve başlarına olmadık işler geliyor. Otobüsü kullanan Koca Eddie sandviçini yedikten sonra "KÜT!" diye düşüp bayılmasın mı? Şimdi ne yapacaklar?

Beşimiz
Quentin Blake
Türkçeleştiren: İpek Şoran
Can Çocuk Yayınları, 32 sayfa

İşte tam da o anda, herkes o çok özel yeteneğini konuşturmaya başlıyor. Çok uzakları görebilen Angie birilerini görüyor. Kimsenin duyamadıklarını duyan Ollie, o birilerinin sesini de duyuyor. Aşırı güçlü Simona ve Mario ise Koca Eddie'yi taşımak konusunda kesinlikle tereddüt bile etmiyorlar. Ve hep beraber düşüyorlar yola... Peki Eric ne işe yarayacak, merakla olacakları bekliyoruz.

Biz beklerken, sürpriz bir şekilde Eric de avazı çıktığı kadar bağırmaya başlıyor! O sırada bir kurtarma helikopteri beliriyor sağ sayfadan. Bu sesi duymamak mümkün değil zira. Tabii ki mutlu son!

Çocukların naifliğini, basit ve etkili bir hikâyeyle taçlandıran Blake, bireyler arası farklılıkların çözüm bulmada ne kadar etkili olduğunu mükemmel anlatıyor. Sıradan, hayatın içinden kişilerin de neredeyse bir süper kahraman gibi harikalar yaratabileceğini gösteriyor çocuklara, hepimize... Üstelik pelerin takmadan!

Quentin Blake'in o çok sevdiğimiz karakteristik çizimleriyle bezeli, hayat dolu bir hikâye *Beşimiz*. Bir kişiyken başaramadıklarımızı iki, üç, dört ve hatta beş kişiyken mucizevi şekilde başarabileceğimizi, birlik ve bir olmanın önemini, herkesin olaylar içinde farklı bir yeri ve görevi olduğunu bir kez daha gülümseyerek anlıyoruz. Çocuk edebiyatında efsane bir isim olmanın tesadüften tamamen bağımsız olduğunu da anlıyoruz elbette! ■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★☆
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Baskı kalitesi	★★★★☆

abm yayınevi abm ÇOCUK & İLK GENÇLİK

HER KİTAPTA YENİ BİR SEN

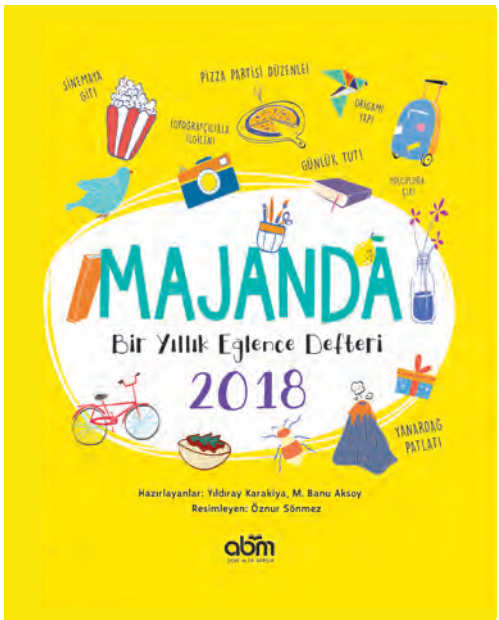

Sonbahar kitaplarla güzel, bizim de sizlerle paylaşmak istediğimiz birçok yeni kitabımız var!

36.Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'na herkesi bekliyoruz.
04 - 12 Kasım 2017
2. salon 412B

2018 yılında izlediğin filmleri, dinlediğin müzikleri, okuduğun kitapları kaydetmek; ruh halini takip etmek ve harçlığının hesabını tutmak ister misin? Bir sürü eğlence de cabası! O halde sana bir ajanda değil, *MAJANDA* öneriyoruz! *MAJANDA*, bir yıllık eğlence defteri. Hemen al!

Yeni Çıkan Diğer Kitaplarımız

abm yayınevi abm ÇOCUK & İLK GENÇLİK

Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Cad. Acar Binası No: 26
Haramidere, Beylikdüzü/İSTANBUL
Tel:(0212) 422 18 00(pbx) Fax: (0212) 422 18 04
www.abmyayinevi.com.tr / info@bilgiacar.com

@abmyayinevi @abmyayinlari

Kızdan tamirci, inekten kitapçı olmaz mı?

Fransız yazar Nastasia Rugani'nin son kitabı *Böcek Tamircisi*, toplumlarda yerleşmiş önkabuller, manipülasyonlar ve ayrıştırmalar üzerine oldukça açık bir anlatı.

Yazan: **E. Nida Dinçtürk**

Böcek Tamircisi
Nastasia Rugani
Resimleyen: Charline Collette
Türkçeleştiren: Damla Kellecioğlu
Tudem Yayınları, 70 sayfa

Bir gün size saçlarınız kıvırcık diye matematik problemi çözemeyeceğinizi söyleseler, çilli olduğunuz için mahalle maçlarında kaleye geçemeyeceğinizi ya da esmersiniz diye saklambaç oynayamayacağınızı... Kendinizi yalnız hissetmeyin. Üzerinize çöken haksızlık duygusunu aslında ciddi bir çoğunlukla paylaşıyorsunuz. Çünkü dünya böyle dönüyor. Ayrışarak ve ötekileşerek, yeteneklerine rağmen "bazı kurallar" gereği o sınıftan dışlanarak... Bunu fark ettiğimiz ve kabullendiğimiz noktada ise dönüşüm başlıyor. İşte iyi haber!

Fransız yazar Nastasia Rugani'nin son kitabı *Böcek Tamircisi*, toplumlarda tam da bu bahsettiğimiz yerleşmiş önkabuller, manipülasyonlar ve ayrıştırmalar üzerine oldukça açık bir anlatı.

Kitap, Charline Collette'in canlı ve sıcak çizimleriyle renklenirken Türkçeye Damla Kellecioğlu tarafından kazandırılmış. *Böcek Tamircisi*, fobisine rağmen kendisine miras kalan bir mesleği edinmesi için baskılanan Noc'un ve aslında bu iş için biçilmiş kaftan olan fakat bazı "fiziksel sebepler" nedeniyle böcek tamircisi olması kabul edilmeyen kız kardeşi Lulu'nun hikâyesini anlatıyor.

Noc ve Lulu'nun babası, ormandaki tüm böceklerin büzüşmüş kanatlarını ve kırılmış bacaklarını eski hâline getirmekle görevli olan bir böcek tamircisi. Böcek tamircisi, hem yaptığı iş gereği hem de büyülü kabul edilen tamir iğnesi sayesinde böcekler âleminde bir efsane sayılıyor. Fakat artık emekli oluyor. Bu durumda da ormanın "gümüş iğneli mucizevi böcek tamircisi" olma görevi, tamircinin tek oğluna, Noc'a kalacak. Ama büyük bir sorun var: Noc, böceklerden biraz korkuyor. Gel gelelim, bu itiraf etmesi kolay bir durum değil. Babası ve ormandaki tüm böcekler Noc'tan çok ümitli ve yeni böcek tamircisinin o olması konusunda çok heyecanlılar. Oysa bu görev için Noc'tan çok daha iyi bir aday var: Noc'un aksine, böceklerle arası gayet iyi olan, onları iyileştirmeye gönüllü küçük kız kardeşi Lulu. Fakat bu ormanda kızlar tamirci olamıyor. Çünkü kesin olan tek şey var, o da bir böceği tamir eden ilk kişinin erkek olduğu.

...tavşandan çiçekçi, inekten kitapçı olmaz!

Sonuç olarak, Noc'un korkularına, Lulu'nun yetene-

ğine ve isteğine rağmen görevi teslim etmek üzere bir tören hazırlanıyor ve tamircinin mucizevi gücünü temsil eden gümüş iğne Noc'a veriliyor. Aslında bu sırada gümüş iğne, yeni böcek tamircisinin kim olacağına işaret ediyor; fakat Noc'un babasının bunu anlamaya pek niyeti yok.

Töreninin ardından Noc, tamirci olarak muayenehanesinde ilk böcekleri karşılamaya başlıyor. Fakat bu, Noc için hiç de kolay değil. Böceklerden o kadar rahatsız oluyor ki onlara dokunmak bir yana, yanlarına dahi yaklaşmakta güçlük çekiyor. Tam da bu anda kız kardeşi Lulu yetişiyor imdadına. Elbette ki Lulu'nun Noc'a yardım etme çabası, bir kızın ormanın mucizevi böcek tamircisi olmasını bir olasılık olarak dahi kabul etmeyen babası tarafından hiç hoş karşılanmıyor. *Çünkü tavşandan çiçekçi, inekten kitapçı olmaz!* Gel gelelim, bir başka gerçek daha var ki o da Noc'un bu iş için asla uygun kişi olmadığı.

Noc için epey zor geçen ilk günün sonunda Lulu, Noc'a, fobisinin arkasındaki gerçeği keşfetmesinde yardımcı olmayı başarıyor. Bu keşif, Noc'un kendine uygun mesleği bulabilmesine de fırsat yaratırken orman kanunları da yeni tamircinin kim olacağına karar vermek üzere işlemeye başlıyor.

Böcek Tamircisi, toplum içindeki ayrıştırmayı kadın-erkek eşitsizliği üzerinden ele alsa da bunu açık bir söylem olarak kullanıp hikâyenin köşelerini sivriltmiyor. Kadın ve erkek olmak burada sadece basit bir fark olarak kalıyor ve bu hafiflik anlatının yumuşaklığıyla bütünleşiyor. Muzip ifadelerle okurunu oyuna davet eden metin, didaktik bir tavırdan da uzak duruyor. Hikâyesini anlatıyor ve geri çekiliyor. Tıpkı Hansel'le Gratel'in öyküsünde olduğu gibi, yerdeki kırıntıları takip ettiğinizde cadının evine ulaşıyorsunuz.

Böcek Tamircisi, toplumda öğrenilmiş hiçbir kalıbın gerçek bir engel teşkil etmediği, hiçbir gerekçeyle hiçbir ayrımın figürü olamayacağımızı; gerçek iki büyük gücün istek ve yetenek olduğunu tarif eden kıymetli bir eser. ■

Dilin edebi niteliği	★★★★★
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★★★★
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Kapak tasarımı	★★★★☆
Redaksiyonun titizliği	★★★★★

Büyüleyici çizimleri ve masalsı öyküleriyle dikkat çeken iki resimli kitap şimdi raflarda!

Engeller vazgeçmek için değil, yeni yollar bulmak içindir!

Bambaşka bir diyarda hayallerine koşan üç çocuk...

REDHOUSE kidz

www.redhouse.com.tr /RedhouseYayinlari /RedhouseKidz /RedhouseKidz

Kelimelerden baba yapmak...

Yazan: **Gökhan Yavuz Demir**

İntikam ya da kötülük peşinde koşmaz İbrahim. Aksine yoksunluklarını bertaraf etmek için yüzünü ve kalbini bütünüyle doğaya döner. Kendi iç dünyasında taptaze ve rengârenk bir gerçeklik inşa eder...

Yeşil Kertenkele
Yaşar Kemal
Resimleyen: Sedat Girgin
Yapı Kredi Yayınları, 48 sayfa

Kocabaş'ın havlamaları eşliğinde bahçe kapısından kargomu alıyorum. İçinde Yaşar Kemal'in 1950'li yılların başında yazdığı bir hikâyenin, illüstrasyonlu yeni bir baskısının olduğunu biliyorum. Yıllar var ki Yaşar Kemal'in o dağ ve deniz kokan, fırından yeni çıkmış ekmek sıcaklığında ve dört mevsim rengindeki Türkçesiyle yolum kesişmiyor. Açıyorum kargoyu ve Sedat Girgin'in fırçasıyla renklenen *Yeşil Kertenkele*'yi okumaya başlıyorum.

Tanyeri ışımadan yatağından çıkıp yola düşen İbrahim'le böyle tanışıyorum. Deniz kenarındaki köy bütün nüfusuyla, köpeği ve horozuyla, dumanı tütmeyen ocaklarıyla henüz uykudayken, küçük İbrahim sanki bir suçlu gibi kimselere görünmeden, kendini çam ormanının ardındaki yeşil beyaz koya, koyun başladığı yerdeki kocaman kaya parçasına, o kaya parçasındaki gizli inine atmak istiyor. Orada gözlerden, meraklı ve taciz eden gözlerden, bilhassa çocukların gözlerinden uzak; denizle, martılarla, balıklarla, göğün mavisiyle, kırlangıçlarla, çam kabuğuyla sırtlarını kırmızıya boyadığı kaplumbağalarıyla ve sukabağının içinde baktığı yeşil kertenkelesiyle tek vücut olup; doğanın bütün renk, koku ve cıvıltılarını

içine çekip hayallerinin içinde kaybolmak ve kimse tarafından rahatsız edilmek istemiyor.

Köy uyuyor. Martılar, kabaktaki yeşil kertenkele, kurbağalar, karıncalar, kırlangıçlar hep uykuda. Denizdeki balıklar da denizin kendisi de uyuyor. Bir İbrahim uyumuyor. Bir de... Bir de biraz sonra yakalandığı ve tanışmak zorunda kaldığı, köye sünger avlamaya gelmiş olan o yabancı uyumuyor.

Yabancı ile İbrahim yeni tanışıyor olmanın tutukluğunu üzerlerinden atmalarına yarayacak kadar havadan sudan lafladıktan sonra, sazı eline alan küçük çocuk uzun uzun anlatmaya başlar. Neler anlatmaz ki! Egenin maviliklerinin derinliklerinde olan biteni, süngerleri, balıkları, gözlerden uzaktaki canlılığı anlatır. Ama hep babasını; Arap'ın yanında vız kalıp tırıs gideceği babasını; kimsenin cesaret edemeyeceği derinliklere dalıp sünger avlayan, balık sürülerinin nerede olduğunu şıp diye bulup bütün kayığı ağzına kadar balıkla dolduran babasını anlatır. En çok da İbrahim'e "yavrucuğum, yavrucuğum" diye seslenmelerini anlatır.

İbrahim bütün bunları, o küçücük göğüs kafesine bütün coşkusu ve ahengiyle sığdırdığı doğayı kelimelere dökerek anlatır. İnsanlardan kaçan, o yapayalnız, o küçücük, o kırgın İbrahim'in sessizliğinde biriktirdikleri, pek çok söz ustasını kıskandıracak denli muhteşem bir hayal gücünün tornasından geçmiş umutlar ve hasretlerdir. Doğa en doğal ve en göz alıcı ihtişamıyla İbrahim'in kelimelerinde kâh bir kertenkele kâh bir balık sürüsü kâh bir kırlangıç olarak gökkuşağı gibi açar. İbrahim konuştukça Ege daha bir coşar ve dalgalanır. Yabancı hiç ses çıkarmadığına göre İbrahim'in dış dünyasındaki yalnızlıktan ve iç dünyasındaki kalabalıktan oldukça etkilenmiştir. Bir şey sorsa bu büyünün bozulacağından korkarmış gibi dinler, sadece dinler. İbrahim'in kelimeleri, kendisini konuşmanın akışına kaptırdıkça daha da ısınır. Gökyüzü alev alır, yıldızlar ateş parçası olur, denizin dibinden yıldızlara baktığındaysa artık deniz yanar. İbrahim, iç dünyasından kopup gelen kelimelerle Ege'yi sil baştan Ege'nin renkleriyle boyar.

Her güzel şeyin, en uzun yolculukların bile bir sonu vardır. Nitekim İbrahim ile yabancının sohbetlerinin sonu da gelir. Kasabaya gidecek kayığa yaklaştıklarında karanlığın içinden kalabalığın sesi gelir. Bu kadarı bile İbrahim'i ürkütmeye kâfidir. İbrahim bir anda çalıların arasında kaybolur. Sonrasında ise arkadan yetişen bir köylü, yabancıya "O İbrahim miydi," diye sorar. Şaşırmıştır İbrahim'in biriyle konuşmasına ve sonra hikâyenin başından beri okur için malum olan gerçeği, İbrahim'in kendi hayal gücünün nefesiyle can vermeye çalıştığı gerçek hikâyesini anlatıverir. Biz okurlar gibi yabancı da bu hikâyeyi bilmektedir esasında. Babası olmadığı için köyün bütün çocuklarınca alay edilip dışlanmıştır İbrahim. Yalnız ve yaralıdır. Kırgın ve belki de biraz öfkelidir hatta. Çoğumuz gibi. Ama çoğumuzun aksine bir yeteneği vardır onun. Her sanatçının eserini meydana getirirken zımnî bilgisine sahip olduğu şeyi, var ile yok arasında hayal gücünden beslenen bir diyaloğu kurabilmek.

Bu nedenle trajedisine yenik düşüp intikam veya kötülük peşinde koşmaz İbrahim. Aksine yoksunluklarını bertaraf etmek için yüzünü ve kalbini bütünüyle doğaya döner. Kendi iç dünyasında taptaze ve rengârenk bir gerçeklik inşa eder. Kelimelerin sihriyle içini ısıtır ve yalnızlığını kalabalıklaştırır. Mademki babası yoktur, İbrahim de kendisine "yavrucuğum" diyen bir baba yapar kelimelerden. Hikâyeyi bizler için bu kadar dokunaklı kılan da küçük İbrahim'in hayatındaki bütün felaketlere bu sessizce meydan okuyuşudur zaten. Yabancı gibi biz okurlar da buna saygı duyarız.

Kitabı bitiriyorum. Bir kez daha Yaşar Kemal'in, Van Gogh'un paleti kadar renkli Türkçesinden etkileniyorum. İbrahim'in kelimelerindeki heyecan, sevinç, sevgi ve özlemi; yine İbrahim'in hayal gücü kadar tutkuyla canlandıran Sedat Girgin'in desenlerinden de etkileniyorum. Bahçeye Kocabaş'ın yanına indiğimde sanki gökkuşağı banyosu yapmış gibiyim. Kafamda ise hâlâ İbrahim'in yalnızlığıyla baş etme tarzı var. Yoksunluğundan bir eser yontmak nasıl her sanatçının harcı değilse, yalnızlığıyla kendi iç dünyasında bir kale inşa ederek baş etmek de her babayiğidin harcı olmasa gerek. 2017 yılında 1950'lilerde yazılmış bir hikâyeden, bu yaşımda küçük İbrahim'den bunu öğrendiğimi fark ediyorum ve birden günüm aydınlanıyor. İşte edebiyat bunun için var.■

Dilin edebi niteliği	★★★★★
Kurgunun özgünlüğü ve tutarlılığı	★★★★★
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Kapak tasarımı ve baskı kalitesi	★★★★★
Redaksiyonun titizliği	★★★★★

Rüzgar gibi hızlı koşan, tohumlar ve mis kokular saçan...

"Minik bir gelinciğin tam 50 bin tohum verdiğini biliyor muydunuz? Minicik, küçücük bir şey, KOCAMAN bir değişim yaratabilir! Değişim her zaman bizim elimizde..."!

Yazan: **Hasret Özdemir**

Doğa ve toprağa çocukluğumdan beri ilgim vardı, bununla beraber bitkilere de tabii... Daha çok öğrenmeye çalıştıkça, aslında ne kadar az şey bildiğimi fark ettim. Toprağı yakından tanıyan, onu işleyen, şekillendiren, sonuçları gözlemleyen insanların bilgeliği kimde var ki? Yerel ürünler satan pazarlara gittiğimde ufacık bir ot hakkında bile ayaküstü pek çok bilgi verebilen insanlara hayranım. Öte yandan patatesi ağaçta yetişiyor zanneden çocuklar görüyorum. Bilmeyebilirler çünkü yemek olarak tabaklarına konulmadan önce, sadece markette karşılaşıyorlar. İstanbul gibi metropollerde çocukları doğaya yeterince yaklaştıramıyoruz, belki kitaplar bunun da çaresi olur...

Fiona Woodcock'un yazıp resimlediği *Bahar - Bir Değişim Hikâyesi* kitabını ilk okuduğumda, aklıma Norveç'te kurulan Küresel Tohum Deposu geldi. Projenin amacı çok büyük felaketlere karşı bile tohumların korunması ve Nuh'un Gemisi örneğinde olduğu gibi mümkün olduğunca fazla örnek toplayarak insanlığın kıtlıkla karşı karşıya gelmesinin önlenmesi.

Bahar - Bir Değişim Hikâyesi
Fiona Woodcock
Türkçeleştiren: Melike Hendek
Pearson Yayınevi, 32 sayfa

Bu kitapta da şehre yakın bir tepede, gizli bir bahçede, onlarca değerli tohum taşıyan Gelincik, Hindiba, Sümbül ve Nergis yaşıyor. Şehirdeki son çocuk parkının da kapatılacağını hisseden Gelincik, arkadaşlarını şehre inip neler olup bittiğine bakmaya ikna ediyor. Kocaman şehirde parkı bulabilecekler mi? Mis gibi kokan bu dört çiçek parkı kurtarabilecek mi?

Kitabı okurken bir yandan harika dokuları olan, gerçekten çok iyi resimlenmiş çiçeklere hayran olup, onların yansıttığı güzellikle mest olurken, bir yandan da dünyayı ne hâle getiriyoruz diye üzülmeden edemeyeceksiniz.

Fiona Woodcock, Londra'da yaşayan ödüllü bir yazar ve illüstratör. Uzun yıllar animasyon ve reklam sektöründe çalıştıktan sonra kendi kitaplarını yapmaya başlamış. Resimleme tekniği ağırlıklı olarak elle yaptığı çizimler, kauçuk damgalarla oluşturduğu dokular ve şablonlar aracılığıyla yaptığı baskı denemelerinden oluşuyor. Her zaman eğlenceli bir yaklaşım olduğu için, deneysellikten yana olduğunu söylüyor.

Bahar - Bir Değişim Hikâyesi kitabını mutlaka edinmelisiniz ve eğer bilmiyorsa çocuğunuzu bu dört güzel çiçekle hem ismen hem de görsel olarak tanıştırmalısınız. Bu kitabı severseniz, yazarın Pearson Yayınları tarafından yayımlanan ve yine görselleri çok güçlü olan diğer kitabı *Nino Nerede?*'yi de alabilirsiniz.■

1 Fiona Woodcock

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★☆
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Baskı kalitesi	★★★★★

2018 yılı Hans Christian Andersen Ödülü Türkiye adayı Mavisel Yener'den sanatın farklı disiplinlerini çocuklarla tanıştıran yepyeni bir dizi!

İmza: Mavisel Yener
7 Kasım Salı, saat 11.00
TÜYAP 36. İstanbul Kitap Fuarı,
hep kitap standı, 2. Salon 2306/A

Ayla Çınaroğlu ile Mustafa Delioğlu zeytin ve elmadan sonra şimdi de incirin serüvenini anlatıyor!

İmza: Ayla Çınaroğlu & Mustafa Delioğlu
8 Kasım Çarşamba, saat 11.00
TÜYAP 36. İstanbul Kitap Fuarı,
hep kitap standı, 2. Salon 2306/A

Yaşayan en büyük şairlerimizden Refik Durbaş genç kuşakların da edebiyat arkadaşı oluyor.

Usta şair özgün üslubuyla minikler kadar büyüklere de İstanbul'u anlatıyor!

hep_kitap
hep_kitap
hepkitapp
hepkitap.com.tr

Genel Dağıtım PUNTO

hep kitap

KEDİ OLMAK İSTEYEN ÇOCUĞUN MACERALARI

"Neye karar verirseniz verin, bunu hiç zaman kaybetmeden yapın, çünkü insanların hayallerinin gerçekleşmesi için, zaman, niyet ve kararlılık en önemli elementlerdir."

Ah Bir Kedi Olsam!
Buket Uzuner
Resimleyen: Oğuz Demir
Everest Yayınları, 152 sayfa

Yazan: **Özlem Toprak**

Kedilerin insanla ilişkisi sadece hayatın değil, edebiyatın da ilham veren konularından biri. Sonuçta biri diğerine benzemeyen, dahası her biri kendi içinde ayrı birer dünya olan varlıklardan söz ediyoruz. Hayvanların en çok anlaştığı insanlarsa kuşkusuz çocuklar. Oyunbazlıkları ve doğallıkları içinde onların birbirine duyduğu güvenin yeri çok başka. Muhtemelen çoğumuz kedili evlerde büyüdük ya da uzaktan da olsa sevdik onları. Peki ya kahramanı kedi olmak isteyen bir çocuk olan bir kitap varsa elimizde?... Tatlı bir macera başlıyor demektir.

Başta *Kumral Ada Mavi Tuna, İki Yeşil Susamuru, Anneleri, Babaları, Sevgilileri ve Diğerleri* olmak üzere pek çok iz bırakan romana; gezi, otobiyografi ve deneme kitabına imza atan Buket Uzuner, bu kez "yedi yaş ve üzeri tüm çocuklara" yazdığı *Ah Bir Kedi Olsam!* ile çocuk edebiyatına giriş yaptı. Kitabın yedi yaşındaki kahramanı Can'ın eve bir kedi alabilme mücadelesini merkeze alan roman; çocukluk-yetişkinlik, doğa sevgisi, hayvan hakları gibi

pek çok farklı konuyu da gündeme getiriyor. Otobiyografik öğeler de içeren romanda Buket Uzuner'in moleküler biyoloji ve çevre bilimi eğitimine de gönderme yapan bir mikrobiyolog anneyle tanışıyoruz. Kendisi de hayvan dostu olmasına karşın, kediden bulaşacak mikroptan endişe eden ve küçük oğlunu henüz başka bir canlının sorumluluğunu üstlenecek olgunlukta görmeyen anneye ve sürekli bilgisayar başında oturan, evde ailesiyle doğru dürüst iletişim kurmayan bir babaya karşı Can bir gün isyanla *"Peki, öyleyse ben de kendi çocukluğumu yoldan geçen bir büyüğe verip, onun büyüklüğüyle değiştiririm,"* diye haykırır. Bu çarpıcı itirazının ödülü minik kedi yavrusu Fındık olacaktır.

KEDİLERİN BÜYÜLÜ DÜNYASI

Can'ın hayalleri bununla da bitmez. Sabahları daha gün ağarmamışken okula gitmek için yataktan kalkan, gürültülü bir servise binen, sınıfta saatler geçiren, sıkıcı ödevlerle boğuşan, sevmediği yemekleri yararlı diye yemek zorunda kalan Can, sadece içinden geleni yaparak yaşayan minik dostu Fındık'a özenir ve kedi olmak ister. Üstelik bu isteğinde yalnız da değildir; anne ve oğlun isteği gerçeğe dönüşüp de kedi olarak uyandıklarındaysa asıl macera başlar.

Oğuz Demir'in renkli, sıcacık çizimleri ve Everest Yayınlarının renkli sayfa çerçeveli, özenli baskısıyla güzelleşen kitapta; kedi dedektifi Barbaros, veteriner Mehmet abi, dede ve anneanne gibi pek çok farklı karakterle de tanışıyoruz. Ancak anne, anneanne ve veteriner Mehmet pet shoptan cins hayvan almanın yanlışlığı, sirklerin ve yunus parklarının hayvanlara eziyet ettiği için kapatılması gerektiği gibi konularda öğretici ve mesaj verme kaygısı ağır basan bir tonda konuşmalar yaptıkça, maceranın keyfi gölgeleniyor. Aynı şekilde çok ilginç olmakla birlikte kedilere dair mitolojiden ve gerçek dünyadan bilgilerin verildiği kısımlar da uzayınca akışı engelliyor.

Öte yandan gerek kedi dedektifi Barbaros gerekse hayalle gerçeğe eşit olarak inanan anneanne çok keyifli karakterler. Yine Can'ın kimi yerlerde içerik olarak ve geniş zaman çekimli fiillerle dolu cümle yapısıyla bir yetişkin edasıyla konuşması doğallığı zedeliyor. Çünkü Can biz okurlar için en çok o çocuk zekâsıyla yaptığı kıyaslamalar ve çıkarımlarla sevimli. Deyimleri kelime anlamıyla yorumlamaya kalkınca şaşıran, yetişkinlerin sürekli çelişkilerini yakalayan Can, çocuk gözünün en tatlı temsilcilerinden biri. Tıpkı şu örnekte olduğu gibi: *"Peki, yalnızca mikroskopla görülebilen mikropları bile gören annem, o kadar büyük olan devlerle ejderhaları nasıl göremiyor, işte bunu hiç anlayamıyorum!"*

Kitapları çok geniş kitlelere ulaşan, ödüller kazanan ve sekiz dile çevrilmiş olan Buket Uzuner, zengin hayat birikimini edebiyatına yansıtan yazarlardan biri. Bu çocuk kitabında mikrobiyolog anne örneğine harmanladığı üniversite eğitiminin yanı sıra, sosyal medya üzerinden de yakından takip edilen hayvan hakları aktivistliğini de belirgin biçimde görmek mümkün. Edebiyata farklı kuşaklara ulaşan romanlar kazandıran 1955 Ankara doğumlu Buket Uzuner; Kuzey Sahra Afrikası, Kuzey Amerika, Kanada ve Avrupa'da uzun tren seyahatleri yapmış tutkulu bir gezgin. Değişik kültürlere değin birikimini *Bir Siyah Saçlı Kadının Gezi Notları*, *Şehir Romantiğinin Günlüğü* ve *New York Seyir Defteri* kitaplarında toplayan Uzuner, farklı kültürlere merakını ve sinema, turizm, reklam, çevirmenlik, eğitmenlik gibi değişik alanlardaki meslek deneyimlerini edebiyatının tamamına da özenle yediriyor. *Gümüş Yaz, Gümüş Kız* adında bir biyografi kitabı da bulunan verimli yazar, çeviriler aracılığıyla İtalya, Yunanistan, İsrail, İngiltere, G. Kore, Romanya, İspanya, Amerika Birleşik Devletleri gibi çok farklı ülkelerde okurlarla buluşmuş durumda.

Ah Bir Kedi Olsam!, bir çocuğun gözünden görülen yetişkin dünyasının fotoğrafını sunuyor hepimize. Bu açıdan kitabın insana kendisini sorgulatan, büyürken nelerden ne için taviz verdiğini kurcalatan bir yanı da var. En önemli vurgulardan biri de kedi dedektifi Barbaros'un dediği şu cümlede saklı: *"Neye karar verirseniz verin, bunu hiç zaman kaybetmeden yapın, çünkü insanların hayallerinin gerçekleşmesi için, zaman, niyet ve kararlılık en önemli elementlerdir."* Can niyetin ne demek olduğunu öğrenirken, biz okurlar da kendi hayallerimizi hatırlıyor ve yola öyle devam ediyoruz. ■

Dilin edebi niteliği	★★★★☆
İçerik	★★★★☆
Hedef kitleye uygunluk	★★★★☆
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Grafik tasarım ve baskı kalitesi	★★★★★

Baba sincap oyuncak değil!

İki baba ne kadar farklı birbirinden! Birinin ailesi yanında, diğerininki acaba hangi ağaçta?

Yazan: Sima Özkan

Süheyla Kaya'nın Almanca aslından dilimize çevirdiği *Baba Sincap Ağaçtan Düşüyor*, Axel Scheffler'in, hem yazıp hem resimlediği sayılı kitaptan biri. *"Eskiden kendi hikâyelerimi yazmayı düşünürdüm... ama aklıma hiç fikir gelmiyor. Bu yüzden de yazmayı bıraktım,"* diyor Scheffler. Tabii bunun üzerine *Pip and Posy* adında sekiz kitaptan oluşan bir seri yazıp resimlediğini de belirtmek lazım. Biz resimli kitap sevenler onu onu en çok, yazar Julia Donaldson'la ortaklaşa ürettikleri kitaplardan tanıyoruz. Elliden fazla dile çevrilen bu kitapların başında elbette *Gruffalo* geliyor; tüm dünyadaki çocukların bayıldığı, hatta Scheffler'in Donaldson'la ortak çalıştığı tüm kitaplarda bir yere gizlenmiş bir karakter...

Baba Sincap Ağaçtan Düşüyor'da iki kardeş Anton ve Luise, evde babalarıyla birlikte radyo dinlerken şiddetli bir fırtınanın yaklaştığını öğreniyorlar. Fırtına onlar için büyük eğlence. Oysa kitapta, onların hemen yan sayfasında gördüğümüz sincap ailesinin bu fırtınadan haberi yok. Çok geçmeden fırtına başlıyor ve baba sincap fırtınaya kapılıp düşüyor ağaçtaki yuvasından. Ailesi de bakakalıyor arkasından. Yataklarındaki Anton ile Luise içinse, ninni gibi geliyor fırtınanın sesi.

Baba Sincap Ağaçtan Düşüyor
Axel Scheffler
Türkçeleştiren: Süheyla Kaya
Hep Kitap, 24 Sayfa

Sabah olup da fırtına dindiğinde, baba sincap çöp kovasının içinde açıyor gözlerini. İki kardeşin dikkatini çekiyor çöp kovasındaki sincap ve onu alıp eve götürüyorlar. Ona bir bebek gibi bakıyor, biberonla süt veriyor, bebek arabasında gezdirip, oyuncak bebek giysileri giydiriyorlar. Anton ile Luise, çok seviyorlar baba sincabı. Ama ne kadar çırpınsalar da sincabın yüzünden düşen bin parça. Hatta bir keresinde evdeki akvaryumun içine bile düşüyor, muhtemelen umutsuzca evin içinde orada oraya sıçrarken.

Çünkü baba sincap bu hayata alışkın değil, diyor elinde gazeteyle çocukların babaları. Hani nerede onun cevizi, ağacı, evi, kendi alışkanlıkları? Toplamaları, saklamaları, yeniden bulmaları? İki baba ne kadar farklı birbirinden. Birinin ailesi yanında, diğerininki acaba hangi ağaçta? Çocuklar da baba sincabı ailesine kavuşturmak için güzel bir plan yapıyorlar. Hikâyenin devamı elbette ki kitapta...

Öte yandan, ailesine kavuştuğunda kendisine el sallayan Anton ile Luise'e yüz vermeyen baba sincap, şehrin göbeğinde bile doğanın başladığı yerin sınırlarını hatırlatıyor biz insanlara.■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★☆
Baskı kalitesi	★★★★★

OKUMA HEYECANI

devam ediyor!

Yalın dili ve canlı anlatımıyla nesillerdir duygu dünyamızı zenginleştirmiş Türk edebiyatının vazgeçilmez yazarı Ömer Seyfettin en sevilen öyküleriyle günümüzü kucaklıyor.

Dilimizdeki bazı sözcüklerin nasıl ortaya çıktığını, bugünkü anlamına nasıl kavuştuğunu öğreten; Türkçe üzerine düşünürken aynı zamanda eğlendiren bu kitabı çok seveceksiniz!

Annesinden ve babasından 'hayır' cevabı almaktan hiç hoşlanmayan çocuklara! Olaylara bir de B.A.K' la (Bakış Açıları Kılavuzu) bakmayı deneyin!

Tüm dünyayı değiştiren icatların mucitleri ile tanışma fırsatı Portakal Sokağı Çocukları İcatlar Tehlikede kitabında!

Dogan Egmont Okulda
@Doganegmontokul
doganegmontokulda

Doğan Egmont

Astronot anne, şair baba...

Ahmet Büke'nin "Zeyno Kitapları" dizisi bana o mutlu çocukluğumu hatırlattı. Bir de Asa Lind'in *Kumkurdu*'nu...

Yazan: **Sanem Erdem**

Cinsiyet rollerine pek uymayan bir evde büyüdüm diyebilirim. Annem de babam da çalıştığı için, müthiş yemekler yapmasa da -üzgünüm baba- sabah okula giderken, akşam eve döndüğümüzde yani kısacası hemen bir şeyler yememiz gerektiğinde babam mutfağa geçer, ailemizi beslerdi. Annemi de süper güçlü bir kadın zannederdim, bir keresinde mutfak fayanslarından birini kırdığı için. Ben de hem arabalarla hem de bebeklerle oynayan bir çocuktum; ama en çok sevdiğim şey kendi uydurduğum deneyleri yapmak, bazen annemin bazen babamın kıyafetlerini giyip kahkahalarla gülmekti. Dış dünyada işler nasıl yürüyordu bilmiyorum; ama bana sen kız çocuğusun, sana uymaz denmedi hiç.

Ahmet Büke'nin "Zeyno Kitapları" dizisi bana o mutlu çocukluğumu hatırlattı. Bir de Asa Lind'in *Kumkurdu*'nu. Alışıldık cinsiyet rollerini tersyüz eden çekirdek aileyle, anne-babasının tuhaflıklarını kabullenmiş akıllı bıdık çocuk karakteriyle o efsane serinin verdiği harika duyguyu verdi bana.

Eyvah, Babam Şiir Yazıyor
Ahmet Büke
Resimleyen: Sedat Girgin
Günışığı Kitaplığı, 36 sayfa

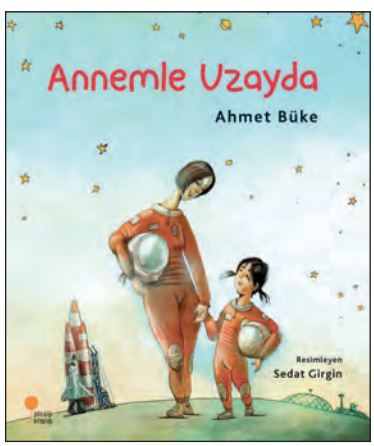

Annemle Uzayda
Ahmet Büke
Resimleyen: Sedat Girgin
Günışığı Kitaplığı, 44 sayfa

Yorumlara daha sonra devam edip kitaplar hakkında biraz bilgi vermek gerekir şimdi. Dizinin ilk kitabı *Eyvah, Babam Şiir Yazıyor*'un ilk bölümünde anne Sevinç, baba Ahmet ve Zeyno'dan mürekkep bir çekirdek aileyle tanışıyoruz. Anne bir uzaybilimci, baba ise komik şiirler yazan bir belediye çalışanı. Anne uzaydayken evle baba ilgileniyor. Zeyno, annesi uzay görevine gittiğinde, "bir salkımın taneleri" olarak nitelendirdiği ailesinin ayrı düşmesinden biraz mutsuz olsa da eğlenceli babasıyla vakit geçirmekten hiç de şikâyetçi değil gibi. Kitabın sonraki bölümlerinde annenin uzay görevine başvurması, sınavlar için hazırlanması ve sonunda astronot olarak kabul edilmesi aktarılıyor. Anne uzaydayken Zeyno'nun babasıyla geçen günlerine, babasının belediye şikâyet masasındaki o çok can sıkıcı işini biraz da olsa şiirleriyle renklendirme girişimine şahit oluyoruz sonra.

İkinci kitap *Annemle Uzayda*, annenin acil durum pilotuyken sürpriz bir şekilde astronot olmasının hikâyesini anlatıyor. Belki de anneden ilham alan baba da işinden ayrılıyor ve kâğıt helva paketlerine koymak için şiirler yazmaya başlıyor. Ne zaman önemli bir duyuru yapacak olsa elinde sürpriz yumurtalarla eve gelen anne, astronotluktaki başarısı için ödüllendirildiğini anlatıyor ailesine. İstediği bir kişiyle uzayda kısa bir yolculuk yapma teklifini Zeyno heyecanla kabul ediyor ve eğitimlerden geçip uzayda muhteşem bir deneyim yaşıyor.

Yukarıda kaba hatlarıyla anlattığım iki kitabı çok sevmiş olsam da bazı sorunlar yok değil. Örneğin ilk kitapta annenin astronotluk sınavlarına çılgınlar gibi hazırlandığını okuyoruz; ama ikinci kitapta anne işinden ayrıldığını ve sınavları geçip astronot olduğunu, sürpriz yumurtalarla eve geldiğinde ilk defa bildiriyor ailesine. Bu durumda sınavlara gizli gizli mi hazırlanmış oluyor? Eğitimlere katılacağını da aynı gün duyuruyor, oysa ilk kitapta aile annenin eğitim sürecine şahit oluyor gibi bir anlam var. Algıları süper açık çocuklardan, bu husus için sorular yağacaktır bence.

İlk kitap ne kadar tatlı ve naifse ikinci kitapta bu hava birazcık didaktik bir kaygıyla bozuluyor sanki. Zeyno'nun annesiyle yaptığı uzay yolculuğunda korkularına teslim olmadan sakin kalarak görevini yapması altı çizilerek vurgulanıyor mesela. Anne karakteri bir öğretmen gibi davranıyor bu kitapta.

Ayrıca şu cümlede de bir sorun hissettim: *"Annem pilotluğu bırakmış, ama çok daha zor bir işi becermiş, yüzlerce erkek adayı geride bırakarak uzaya uçmaya hak kazanmıştı."* Annenin yüzlerce erkek arasından astronot olarak seçilmesinin vurgulanması, her ne kadar iyi amaçla olsa da zorlama bir ekleme gibi geldi bana. Kitabın cinsiyet rollerinin bulunmadığı ortamında bu bilgi gerçek dünyanın adaletsiz gerçeklerini hatırlatarak havayı bozuyor sanki. Babaların evle ilgilenmesi olağan bir şey gibi gösterilmesinin yanında kadınların astronot olmasının normal, sıradan bir gerçek olarak sunulması da daha olumlu bir mesaj verirdi bence. Uzaya gitmesi için seçilen tek kadın Zeyno'nun annesiymiş gibi bir anlam çıkıyor bu şekilde ve bu durumda anne diğer kadınlardan daha mı üstün oluyor? Kadın veya erkek, gerekli özelliklere ve koşullara sahip her insan evladı astronot da olabilir, canı ne istiyorsa onu da yapabilir.

Babanın saçma ama komik şiirleri, ikinci kitaptaki uzay tasvirleri Ahmet Büke gibi iyi bir edebiyatçının kaleminden çıktığını belli ediyor. Ancak Çin Seddi'nin uzaydan bile görülebilmesinin bir efsaneden ibaret olduğunu not etmek isterim; alçaktan bile çıplak gözle görülemiyormuş NASA'nın açıklamasına göre.

Kapaklar ve iç sayfalar, Sedat Girgin'in karakteristik muhteşem çizimleriyle bezeli. Aile üyelerinin arasındaki sevgiyi, biraz eksantrik anne babayı ve onları idare eden Zeyno'yu, bir de zırt pırt ortaya çıkıp kaybolan kediyi çizerin yorumlama biçimini çok beğendim. Sedat Girgin'in kendine has tarzı ve kullandığı renkler Ahmet Büke'nin usta kalemiyle birleşince ortaya çok güzel bir iş çıkmış.

İyi edebiyatçıların elinden çıkan çocuk kitapları bir başka güzel oluyor. Ahmet Büke, Zeyno ve ailesinin yeni maceralarını kısa zamanda bizimle tekrar buluşturur umarım. ■

Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Öykünün özgünlüğü	★★★★★
Grafik tasarım	★★★★★
Hedef kitleye uygunluk	★★★★★
Editörlük	★★★★☆

ÖDÜLLÜ BULMACA!

Bulmacamızı tamamlayıp alttaki harf dizisini doldurduğunuzda, tanınmış bir yazarımızın ismine ulaşacaksınız. Çözümü bulan ve **iyikitap@tudem.com** adresine 24 Kasım 2017 tarihine kadar gönderenler arasında yapacağımız çekiliş sonucuna göre, kazanan 1 okurumuza Tudem Kitabevlerinde istediği şekilde kullanabileceği 100 TL. değerinde hediye çeki armağan edeceğiz.

İyi eğlenceler!

SOLDAN SAĞA

2. Henry ..... - Meksika İmparatoriçesi Arşidüşes Carlotta'nın kişisel danışmanı, sakallı çokbilmiş.
7. ..... *Bela* - Emir Kusturica kitabı.
8. *Memleketimden İnsan Manzaraları*'nın şairi.
9. Süper çocuklar ondan sorulur.
12. ..... *Kitabı* - Marco Viale'nin uyku getiren kitabı.
16. *Yeşil Kertenkele*'nin küçük kahramanı.
17. William ..... - *Duvar*'ın yazarı.
18. *Başımızdaki* ..... - Sandra Gobet eseri.
19. Suzan Geridönmez'in "defolu" kahramanı.

YUKARIDAN AŞAĞI

1. *Anayurt* ..... - Yusuf Atılgan deyince gelir akla.
3. Katherine ..... - *Görünmez Kedi*'nin yazarı.
4. Paul Maar'ın maceracı kahramanı.
5. Claire Freedman'ın kayıp köpeği.
6. Alejandro Rodriguez'in sevimli, gergedan dedektifi.
9. 36. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı Onur Yazarı
10. Emma Chichester Clark'ın, kitap okumadığını iddia ettiği sevimli hayvan.
11. *Binbir Gece Masalları*'nın zalim padişahı.
13. Büyükannesini cebinde taşıyan kitap kahramanının adı.
14. *Bir Dostluk* ..... - Susanna Isern ve Marco Somà kitabı.
15. Ferda İzbudak ..... - *Üç Yapraklı Yonca*'nın yaratıcısı.

Açıklama: Bulmaca tamamlandığında, turuncu renk zemin içinde kalan harfleri, alfabetik sıraya göre dizdiğinizde aradığımız yanıta ulaşacaksınız.

ÇÖZÜM

A	B	C	Ç	D	E	F	G	Ğ	H

Geçtiğimiz haftanın çözümü ve kazananı:

İyi Kitap'ın geçen sayısında yayınladığımız bulmacayı çözen okurlarımız, Muzaffer İzgü'nün *Donumdaki Para* eserinin ismine ulaştılar. Doğru yanıtı bulan okuyucularımız arasında yaptığımız çekilişte ise sayın Gülizar Aksoy, Tudem Kitabevlerinde kullanmak üzere 100 TL. değerinde hediye çeki kazandı.

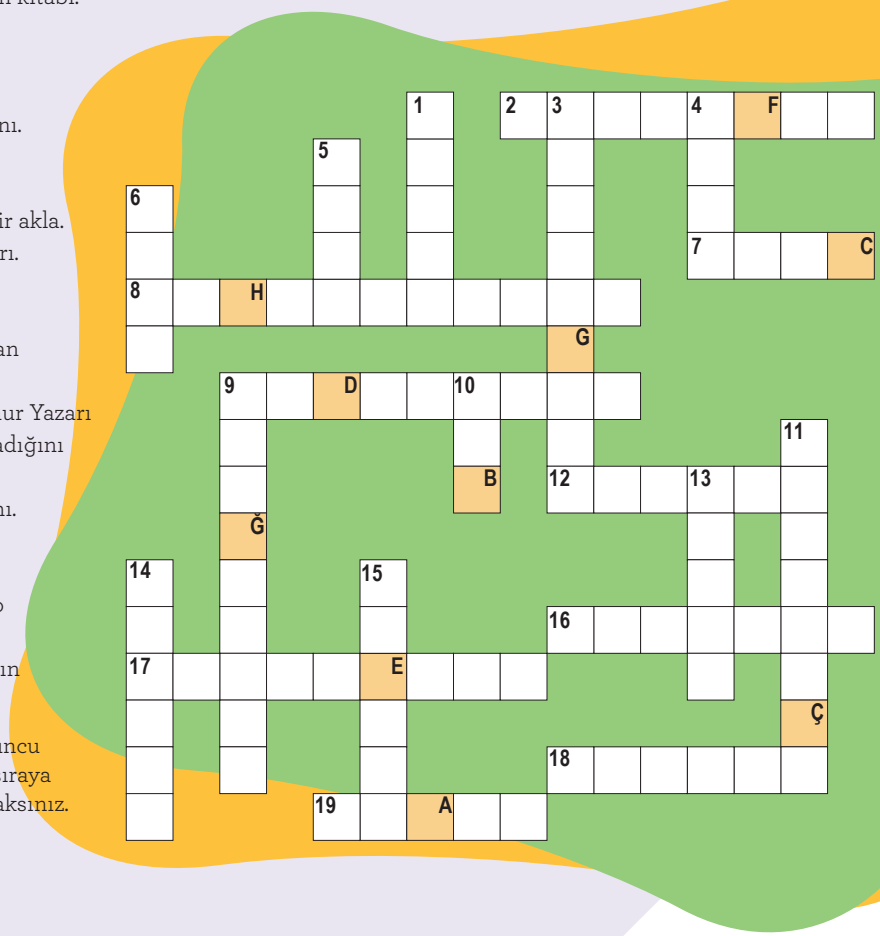

ALTIN KİTAPLAR
36. İSTANBUL
Tüyap Kitap Fuarı
NUR İÇÖZÜ
İMZA GÜNLERİ

9 KASIM PERŞEMBE | İMZA GÜNÜ: Saat: 11.00-16.00

10 KASIM CUMA | İMZA GÜNÜ: Saat: 11.00-16.00

11 KASIM CUMARTESİ | İMZA GÜNÜ: Saat: 11.00-16.00

"Sen Kuş Dili Bilir misin?"
şiirlerle düşlerin arkadaşlığına davet ediyor herkesi...

BAŞVURU KİTAPLIĞI

Şair kaleminden İstanbul

Yazan: **Toprak Işık**

Efsaneler Kenti İstanbul
Refik Durbaş
Resimleyen: Burcu Yılmaz
Hep Kitap, 192 sayfa

Refik Durbaş, az sözle çok şey anlatma becerisi sayesinde kökleri tarihin derinliklerine uzanan bir dolu bilgiyi, hikâyeyi sığdırabilmiş kitabına. İstanbul'un kargasını bile es geçmeden, kolayca okunan, meraklısını daha derin araştırmalar için kışkırtan hoş bir eser çıkarmış ortaya...

İstanbul... Yüzyıllardır gönül coğrafyamızda stratejik önemi sarsılmayan muhteşem şehir... Onu görüp de dizelerine taşımayan şairin şairlik belgesi iptal ediliyordur belki de. Bu yüzden mi acaba ölçülü kafiyeli söz dizimlerinde hep baş tacıdır? Ancak bu defa bir şair onu dizelerine değil, düz yazısına konuk etmiş. Refik Durbaş'ın yazdığı *Efsaneler Kenti İstanbul*'u Burcu Yılmaz efsane tadında resimlemiş, Hep Kitap yayımlamış.

İstanbul gibi bir şehrin kuruluşu sıradan bir bayındırlık hikâyesi olamaz elbette. İsa dünyayı ilk çığlığı ile onurlandırmadan altı yüz elli sekiz yıl önce, Megaralı Byzas ve taraftarlarınca, Delf Kâhini'nin işaret ettiği yerde kurulur İstanbul. Körler Ülkesi'nin tam karşısı... Kâhin'in bu kadarcık tarifi ile yollara düşen kurucular nedense Sarayburnu'nda alırlar soluğu. Karşıya bakınca Kadıköy'ü görürler. Ayaklarının altındaki güzellik dururken, oraya şehir kuranların kör olduğunu şıp diye anlarlar. Öyleyse onlar Kâhin'in bahsettiği yerdelerdir. Böylece henüz sarayı olmayan Sarayburnu'nda kurarlar şehirlerini.

"Nereden çıktı bu İstanbul?" sorusuyla Evliya Çelebi'nin kapısını çalanlar farklı bir hikâye dinlerler. Okyanusta bir ada: Ferenduz... Orada bir kral: Sidon... Ve Sidon'un peri yüzlü, melek görünüşlü kızı, Aline... Vahşi hayvanlar ile kuşlara hükmeden Davut oğlu Hazreti Süleyman, Sidon üzerine yürüyüp galip gelince, savaş ganimeti olarak Aline'yi eş alır kendine. Zorla güzellik olmadığından mıdır nedir, gelin hiç durmadan ağlar. Onu nasıl teselli edeceğini soran kocasından saray ister. Bunun üzerine Süleyman, Aline'ye İslambol denen yerde bir saray yaptırınca bizim Sarayburnu, sarayına kavuşur. Kıssadan hisse: Süleyman'a sadece dünya değil, Sarayburnu bile kalmamış.

Şaşıracak bir şey yok; İstanbul hancı, hükümdarlar bile yolcu... Kimler gelip geçmiş bu mücevher şehirden... Ağrondone'den Yantoviç'e, nefesine güvenenin tek solukta sayamayacağı, başka başka isimler koymuşlar ona. İsimlerin bile çoğu kaybolmuş, İstanbul ise gönüllerin tahtında hep yerini korumuş. Bugün bağrına dökülen beton bloklara da dayanırsa, kimsenin onu çirkinleştiremeyeceği kesin biçimde kanıtlanmış olacak.

"İmparatorum; bu kent ve taht senin neslinindir. Elbette gemiler karadan yürüyene kadar."

Kentin kuruluşu sırasında bu kehaneti duyan Konstantinus, "Sıkıntı yok öyleyse." diye düşünüp pek bir rahatlamış olmalı. 1453'te olanları görünce acaba kâhini mi tebrik etmeli Fatih'i mi?

İstanbul'un daha başka kehânetleri de var elbette. Hatta bugün yerinde minicik kalıntılar kalmış olan Theodosius ve Arkadius sütunları üzerinde kentin bütün geleceği yazılıymış. Neyse ki taşta varlıklarını koruyamayan birçok kehanet dilden dile yaşamayı sürdürmüş. Meraklısı bunları kitaptan okuyup öğrenebilir. Sürüyle tılsımlı anıttan haberdar olmak ve bunlara dair söylenceleri öğrenmek isteyen de aynı yola başvurabilir. Sadece Çemberlitaş'ın gizemi için bile o sayfaları çevirmeye değer.

"Ben efsaneye, tılsıma inanmam; gerçeklerle ilgilenirim," diyenler için de kitapta bir dolu bilgi var. Örneğin yedi tepeli şehrin yediden çok daha fazla sayıdaki tepelerinin her biri taş gibi gerçek. Meydanları, yokuşları, semt pazarları, bedestenleri ve bugün bile yaşamaya devam eden hanları da öyle... Okuyanın meraklanıp bunları yerinde görmek için yollara düşmesi pek olasıdır. İstanbul'da yaşayanlar ya da bu şehre uğrayabilenler kitabın bu kışkırtıcı yönünü seveceklerdir mutlaka. Kumbaracı Yokuşu'nu inerken ya da çıkarken Fransız asıllı Humbaracı Ahmet Paşa'ya selam göndermek hoş olabilir.

Yokuşların, tepelerin hikâyesi olur da semtlerin olmaz mı? Çamlıca, Beykoz, Göztepe ve diğerleri... Yıldırım, Timur'la kapışmadan önce, Osmanlı lehine ajanlık yapan gözcü babalar olmasaydı, bugün Göztepe'yi başka bir adla biliyor olacaktık.

Mekândan onca haber varken, zaman da unutulmamış. Meraklısı için İstanbul'un güneş saatlerine yer verilmiş. Fatih Camii'nin batı minaresindekini ünlü matematikçi Ali Kuşçu yapmış. 1890-1895 yılları arasında II. Abdülhamit tarafından inşa ettirilen Dolmabahçe Saat Kulesi bugün hâlâ işlemeye devam ediyormuş.

Kuruçeşme'ye yolunuz düşerse tarihini Refik Durbaş'tan öğrendiğiniz yalılara ayrı bir gözle bakarsınız mutlaka. Eskiden özellikle sarrafların ve devletin ileri gelenlerinin ikamet ettiği bu semtte ancak padişahın izniyle oturulabilirmiş.

Pierre Loti Tepesi... O güzel mekânda, bir fincan kahve ya da bir bardak çayla İstanbul'u seyrederek yorgunluğunu atanlar, hazin bir aşk hikâyesinin burukluğunu da hissetmeliler yüreklerinde. Pier Loti'nin, memleketi Fransa'ya giderken bıraktığı sevgilisini, döndüğünde İstanbul'un toprağına karışmış bulması dokunacaktır mutlaka içinize.

Her tarihî şehir gibi İstanbul da gücünün ve güzelliğinin bir kısmını bağrındaki yaşanmışlıklardan alıyor. Nasıl ki okyanusu diz üstüne çıkmayan kıyılıklarında dolaşarak tanımak olanaksızsa, İstanbul'u yalnız bugünüyle satırlara taşımak da öyle... Refik Durbaş, şair olmaktan gelen az sözle çok şey anlatma becerisi sayesinde, kökleri tarihin derinliklerine uzanan bir dolu bilgiyi, hikâyeyi sığdırabilmiş kitabına. İstanbul'un kargasını bile es geçmeden, kolayca okunan, meraklısını daha derin araştırmalar için kışkırtan hoş bir eser çıkarmış ortaya. Darısı tüm diğer şehirlerimizin başına...■

Dilin akıcılığı ve açıklığı	★★★★★
Konunun işlenişi	★★★★☆
Çizimlerin ifade gücü	★★★★★
Grafik tasarım ve baskı kalitesi	★★★★★
Redaksiyon	★★★★☆

Nastasia Rugani
Resimleyen Charline Collette

BÖCEKTEN KORKAN BÖCEK TAMİRCİSİ OLUR MU?

Sakatlanmış
böcekleri iyileştiren
Böcek Tamircisi'nin
emekli olma vakti geldi.
Mesleğini geleneklere göre
oğluna bırakacak.
Ama küçük kahramanımızın
küçücük bir sorunu var:
Böcek fobisi!

Meslek seçimi ve toplumsal roller üzerine düşündüren; yalın ve eğlencili bir roman.

www.tudem.com tudemyayingrubu tudem

Kitap hayattır...

YAPI KREDİ YAYINLARI

NÂZIM HİKMET
KÜÇÜK KİTAPSEVERLERLE BİR ARADA

• • •

Sarayda, *minik okurlar için kurgulanan çok resimli, özel bir baskıyla, Nâzım Hikmet'i çocuklarla buluşturuyor.*

Dikkat! Dikkat! İşte Karşınızda Orman Cüceleri...

• • •

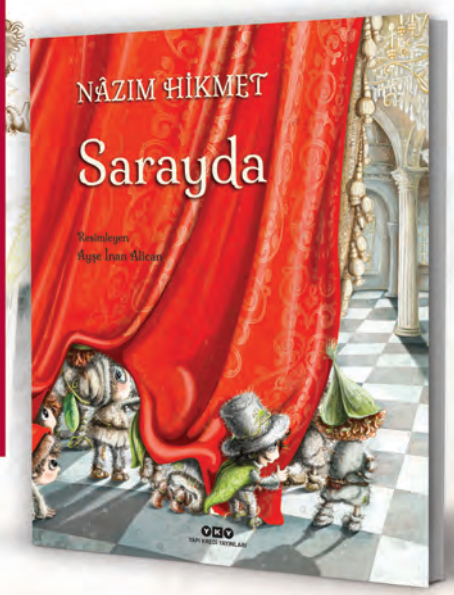

Sarayda
Resimleyen: Ayşe İnan Alican
Doğan Kardeş, 40 s.

YapıKredi
Kültür Sanat Yayıncılık

KASIM AYINDA YENİ KİTAPLARIMIZ

Norveç ve Finlandiya'nın en sevilen iki çocuk yazarını bir araya getiren heyecan dolu bir uzay macerası: Kepler62! 3... 2... 1... Gerisayım başlıyor! İkinci kitap, genç okurları heyecanlı bir uzay yolculuğuna daha çıkarıyor!

Lev yüzme antrenörü Boris'in korkunç, kaba ve acımasız biri olduğundan emin. Ne var ki buna kimse inanmıyor. Bir gün, yüzme antrenmanı çıkışında Boris'in korkunç sırrını öğrenen Lev ve arkadaşı Lita, onun maskesini düşürmek için kolları sıvıyor. *Korkunç Yüzme Antrenörü* çok eğlenceli, nefes kesen bir macera!

Süleyman Bulut, yüzyıllardır hayatımızdan çıkaramadığımız o "kız işi, oğlan işi" hikâyesini bir masalın içinde yorumluyor bu kez. Hayata dair sorumlulukların "kız"ı "oğlan"ı olmadığına dikkat çekerken, hem küçük okurlara hem de anne babalara sesleniyor.

Tarihi ve bugünü fantastik kurgularla buluşturan Delal Arya'nın gizemlerle örülü dizisi "Pera Günlükleri" beşinci kitapla sona eriyor. Okurlarda araştırma ve tarih merakını körükleyen dizinin son kitabı, insanın en çok zarar verdiği şeyin yine kendi öyküsü olduğunu hatırlatıyor.

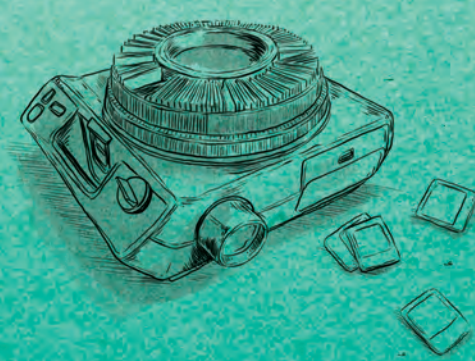

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com
facebook.com/cancocukcom
twitter.com/Can_Cocuk
instagram.com/cancocuk